

Ольга Бушинчак-Доленґа

ЇЖАЧОК БЕЗ ЧОБІТОК

Ольга Бушинчак-Доленґа

**ЇЖАЧОК
БЕЗ
ЧОБІТОК**

ТОРОНТО 2001

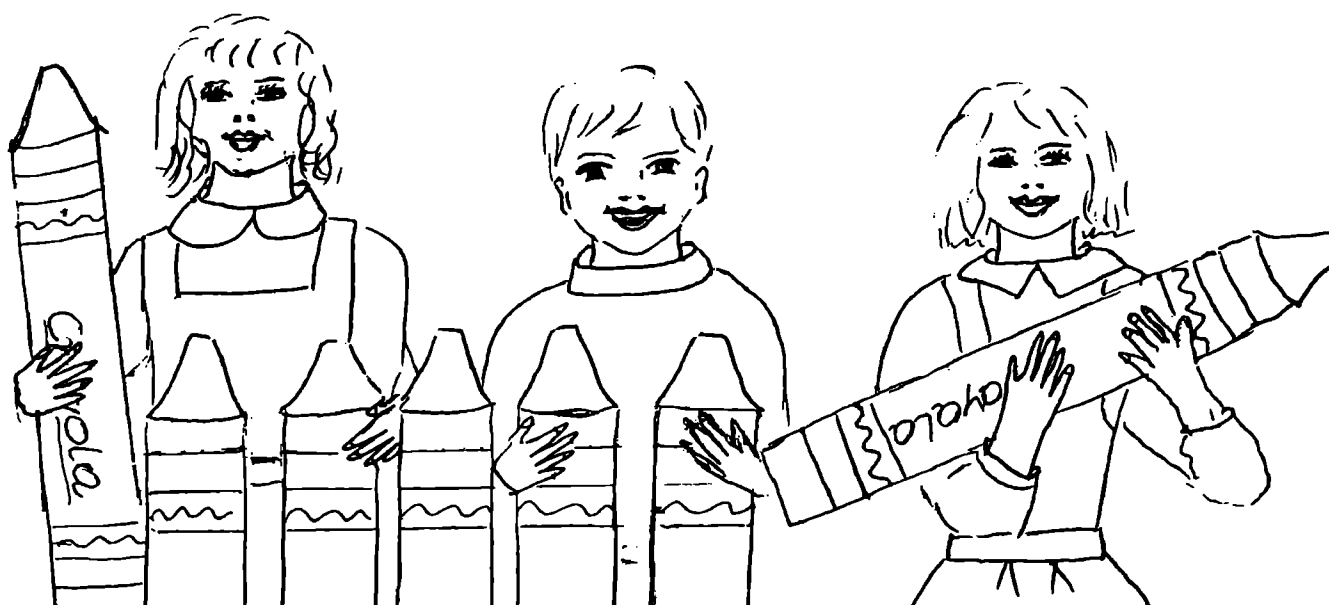
ДІТОЧКАМ

Для Семенка, Олі, Ані
Та для інших діточок
Моє серце у цій книжці
Промовля в кожний рядок.

Прошу вас, малята любі:
Візьміть в руки олівці,
Незаповнені сторінки
Розмалуйте ви самі.

Тоді пташка заспіває,
Попливе в ріці вода,
І звірятка заговорять,
Зацвіте ромен-трава.

Щастя, успіхів у школі
Діточкам бажаю всім.
Пніться мирно в гору!
Приносіть радість у дім.

КОЛЬОРОВІ ОЛІВЦІ

Кольорові олівці
Свою вроду вихваляють.
Покотились із коробки
І увагу привертають.

— Мій колір, як небо
І смачна чорниця.
Може бути в прапорі,
Як волошка в пшеницях.

Сонце променисте
Тепло всім дає.
В цитринах, бананах
Колір мій живе.

Тим кольором навесні
Трави покриваю,
Перші листячка ясні
Очі звеселяють.

Сніжок пухнастий
Маляр намалював,
І ніжну конвалію
В мій колір прибрав.

Букву тим кольором
можеш написати.
Кота, жука, ворону,
Нічку малювати.

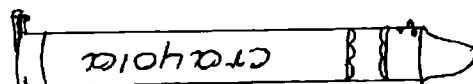
Чи любиш ти сливи?
Смачний виноград?
Так цвітуть фіалки —
Колір мій згадай.

Намалюй серденько
І квітку — мак,
Вишню та черешню
кольорою як рак.

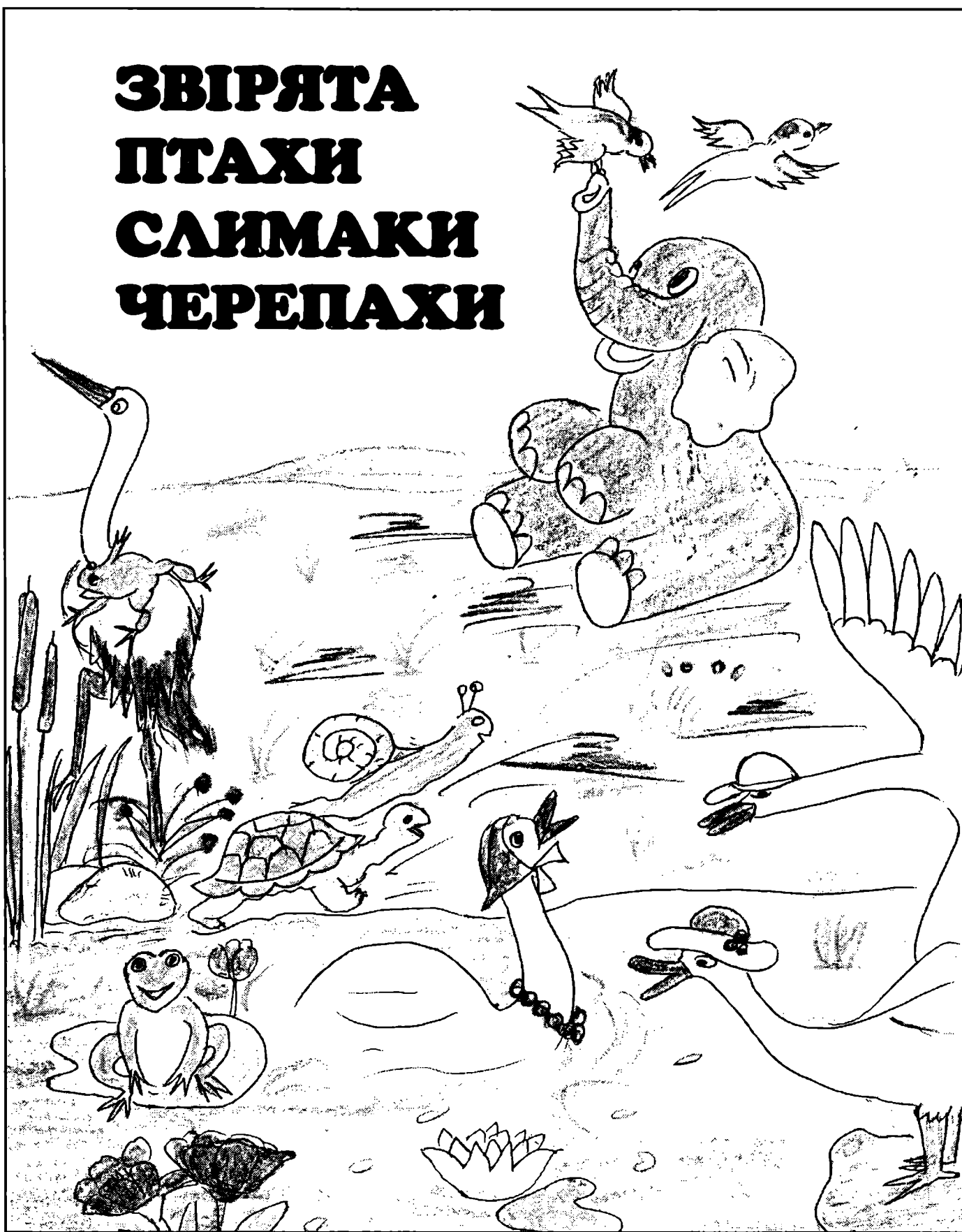
А нас — кажуть олівці,
Всі спортсмени знають,
Ми — важливі молодці,
Коли перемагають.

1
2
3

Ці гарненькі олівці
Так себе хвалили,
Аж їх діточки вкінці
В коробку закрили.

**ЗВІРЯТА
ПТАХИ
СЛИМАКИ
ЧЕРЕПАХИ**

ЛЕЛЕКА ЗДАЛЕКА

Весна відкрила чарівні очі.
Повернувся лелека з теплих країв.
Побачив гніздо і — зажурився:
Вітер знищив його дім.

Вже від світанку працює,
Сам направляє хатку свою.
А сонце за хмари сховалось —
Сумно самому йому.

З поміччю йдуть до нього люди.
Як гостеві, лелеці їсти дають.
А діти, приятелі щирі,
Такі питання йому задають:

Як швидко шлях подолав?
Де лишилась його сім'я?
Які цікаві міста пізнав?
І яка країна йому дорога?

З вирію повертавсь-спішив
Понад лісами й морями.
Гори, села і міста минав,
Летів знаними шляхами...

І знову в осінню пору
Готується з усіма прощатися.
Відлетить лише на зиму,
Щоб весною назад повертатися!

ЧОРНОКРИЛІ ЛАСТІВКИ

Ластівок одна родина
Прилітала все під дах.
Якось раптом заблукала,
А весна дає свій знак.

Чорнокрилі ластів'ята,
Тож прийшла і вам пора!
Усі птахи прилетіли,
Вас чекаємо щодня.

Ось і ластівки прибули.
Треба гніздечка нові.
Одна одній помагає.
Хатки гарні, хоч малі.

Щебетання з гнізда лине.
То — малятка ластівок.
Літати мати навчає,
Пригортає діточок.

Тепле літо проминає.
В вирій їм летить пора.
Але знов вони вернуться,
Як весна прийде нова.

ПІД ВЕРБАМИ

Іде Зайчик-Мердайчик,
І хвосторудкі білочки.
Їжачок-Зимодримчок,
Кум-кумки-жабоньки.

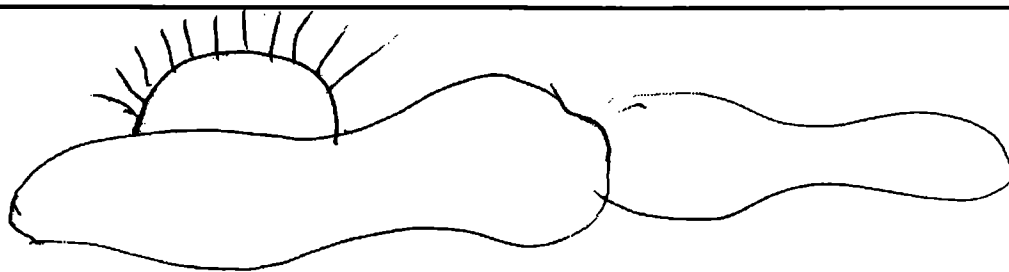
Спішать весну привітати.
Верби котиками вкрились,
Сонце вранці зустрічати,
В синь фіялки нарядились.

О, так радісно по весні.
Гуляють собі біля річки.
Співають пісні чарівні.
Ігри до самої нічки.

Хто має вушка найдовші?
Чиї хвостики розкішні?
В кого шпильок найбільше?
А чим хваляться жабки?

Стрибають під вербами.
Далеко несеться сміх.
Кум-кумкам "браво" — кричали:
Найвище стрибали за всіх.

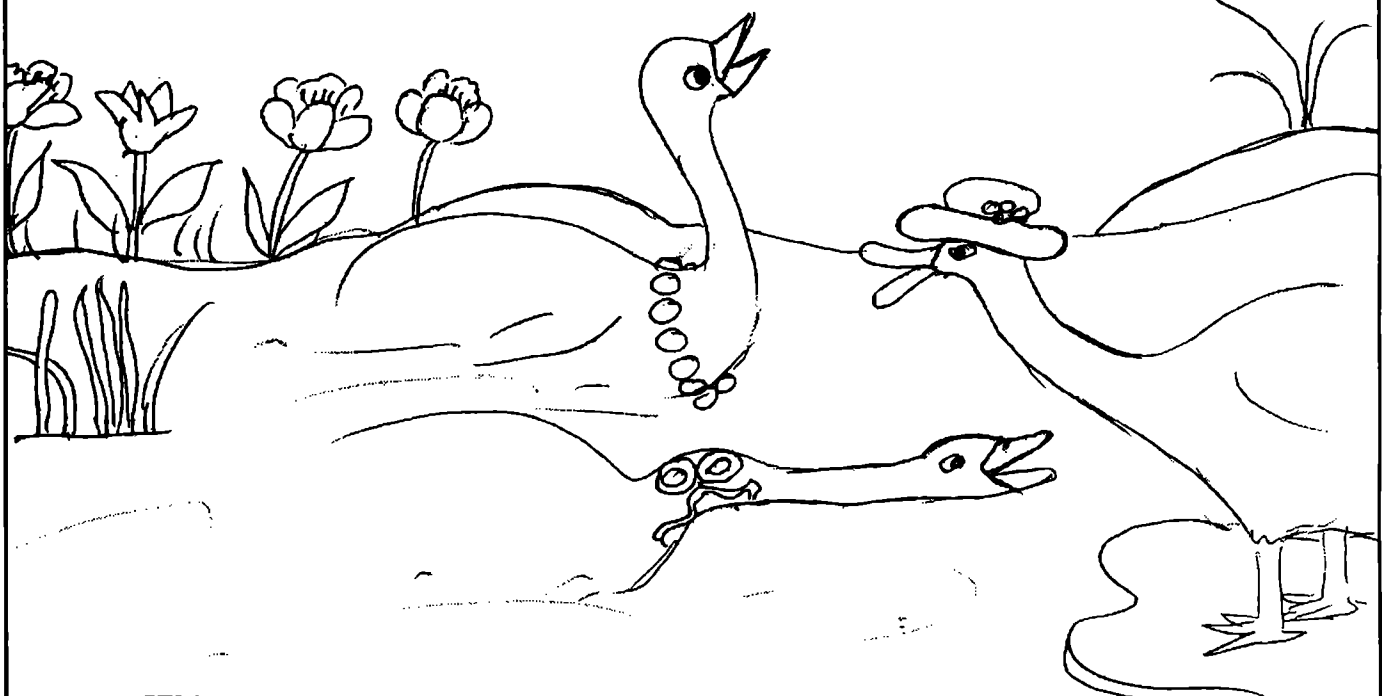
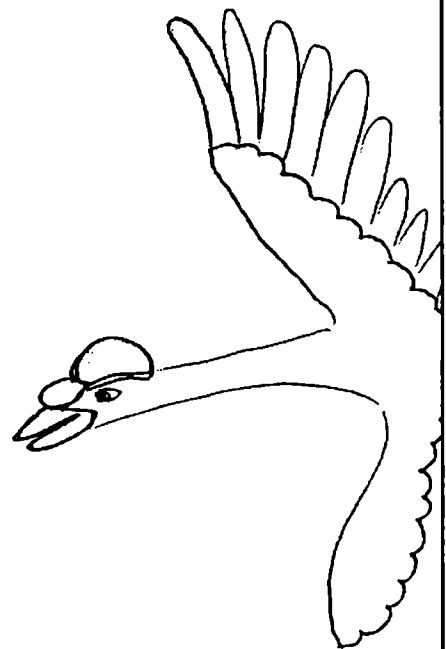

ГУСИ

На глибоке озеро
З криком гуси сіли,
В заспаному місті
Клени розбудили.

Зірвались у небо,
Розігнали хмари:
Сонце променисте
Несе людям дари.

ВІДВАЖНА ЖАБКА

Любила жабка хвалитись так:
— У мене суконка в зелені крапки.
Вмію найдалше я стрибать,
Не боюсь лелеки, як інші жабки.

Плаваю швидко на листку-човні,
По камінню вміло скачу.
Коли в тривозі брати-жабурі,
Я не журюсь і не плачу.

А як ступа босоногий лелека,
Я відважно іду в свій танок.
У воді я бачу його здалека,
Ще раз закружляю і — у воду скок.

Справді, ця жабка дуже відважна.
Але раз не вдалося їй утекти:
Спіймав жабку довгоногий лелека,
Заніс до гнізда — до своєї мети.

Вона журилась, пожовкла навіть.
Хотіла скупатись у чистій воді...
Ні хмарки на небі, і сонце пражить,
І заблукали десь рясні дощі.

Довго жабка просила лелеку:
— Занеси мене до ставочка назад,
Хвалитись більше я не буду.
Хочу додому, до сестер-жабенят!

КУРОЧКИ І ХРОБАЧОК

Ходить з курчатками курка,
Кличе всіх своїх малят.
— У землі хробак сховався:
Куд-ку-дак і куд-ку-дак.

Та криклива курка-мама
Має десять курочок,
Всі подібні між собою,
Один іншій — півничок.

Аж тут буря, дощ надходить,
Дітей квочка заганя.
А хробак з землі виходить,
Під дощ лице підставля.

ЇЖАК

Ішов їжачок
без чобіток
учитися до школи.
Згубив їх десь
поміж дерев
у дуже ранню пору.

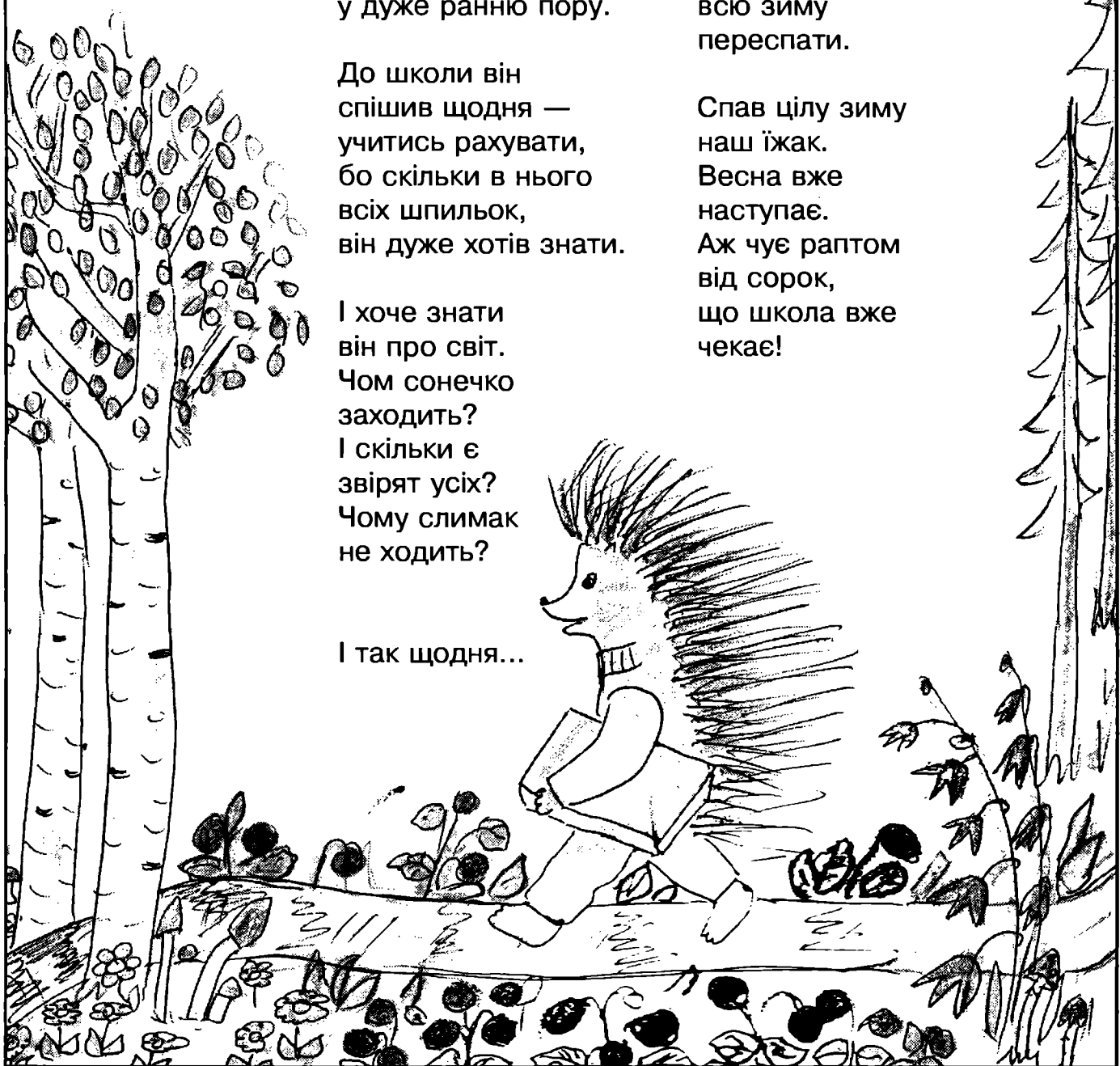
До школи він
спішив щодня —
учитись рахувати,
бо скільки в нього
всіх шпильок,
він дуже хотів знати.

І хоче знати
він про світ.
Чом сонечко
заходить?
І скільки є
звірят усіх?
Чому слимак
не ходить?

І так щодня...

Зима тим часом
надійшла.
Де затишку шукати? —
Щоб міг
маленький їжачок
всю зиму
переспати.

Спав цілу зиму
наш їжак.
Весна вже
наступає.
Аж чує раптом
від сорок,
що школа вже
чекає!

МУЗИЧНІ ЗВІРЯТА

Жили мишечки самі,
Однолітки дві такі:
Одна хату прибирала,
Друга грала і співала.

Кіт Біласик тут присів,
Спів до вуха долетів:
— Як весело у мишок!
Запах кісток, ковбасок.

Прошу, мишки, відчиніть!
Я ж — приятель, ваш сусід.
Молоком я поділюся
І теж з вами посміюся.

Танцювали всі разом:
Мишки дві із котиком.
Радісно їм час пройшов.
Аж тут вечір, кличе сон.

КАРДИНАЛ І ГОРОБЦІ

Червоний кардинал
На гілці дерева присів,
Розцвів, немов тюльпан,
І пісеньку завів.

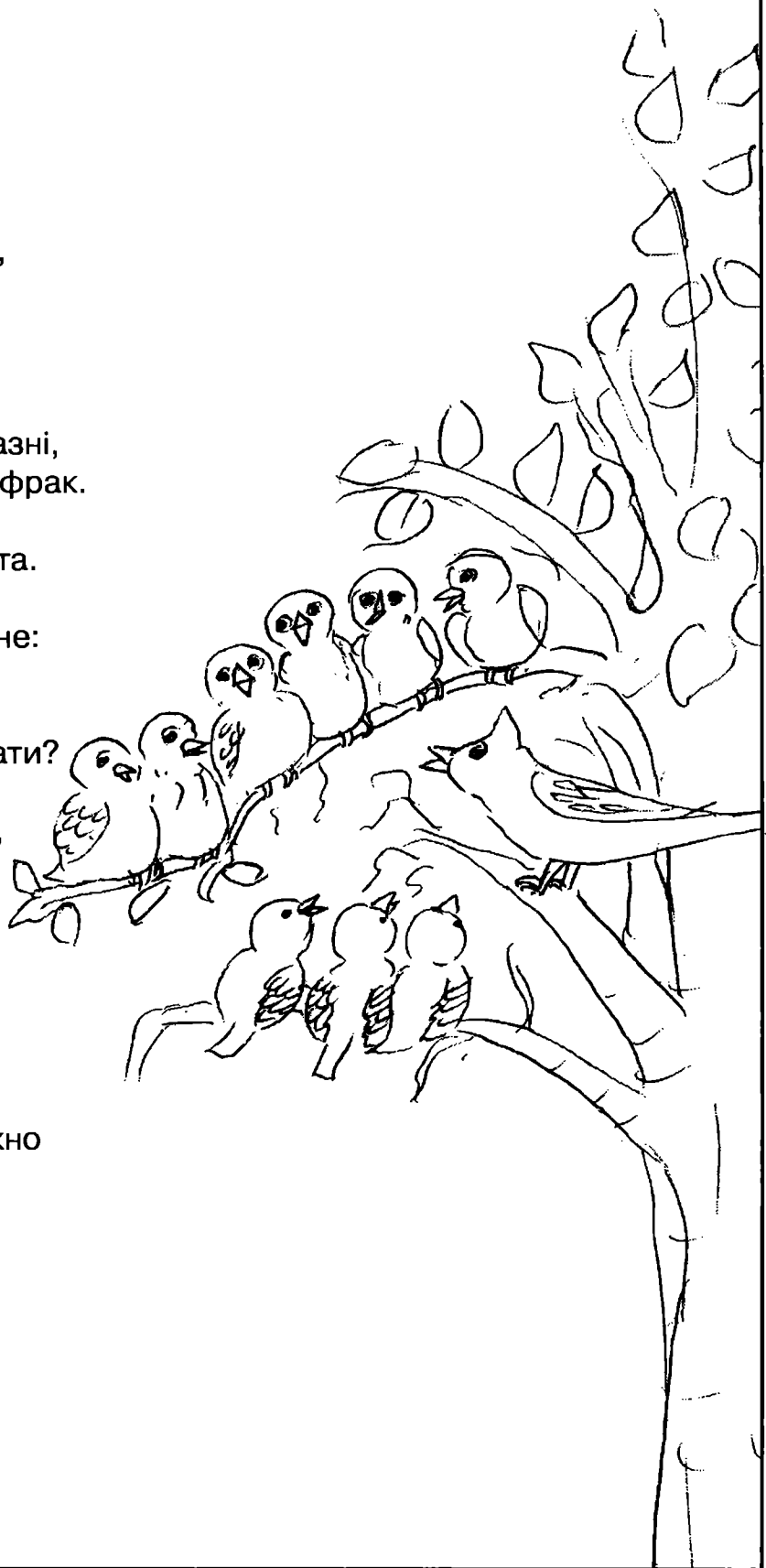
Злетілись горобці,
Жалілись йому так:
— Вбрання у нас непоказні,
А в тебе — кольоровий фрак.

— Не сумуйте, пташенята.
Відповів кардинал-птах.
Ваше вбрання є безпечне:
Не помітить вас хижак.

— Хто навчив тебе співати?
Просим лекції для нас.
Вміємо лиш цвірінькати,
А співають, нарешті, час.

— Мама моя все співає
Усім людям на добро,
Пісню розвеселяє.
Разом, нумо. Почнемо!

— Ти, горобчику, відважно
Цю мелодію утни.
Цінь-цвірінь-цвірінь!
Гарно на усі луги!

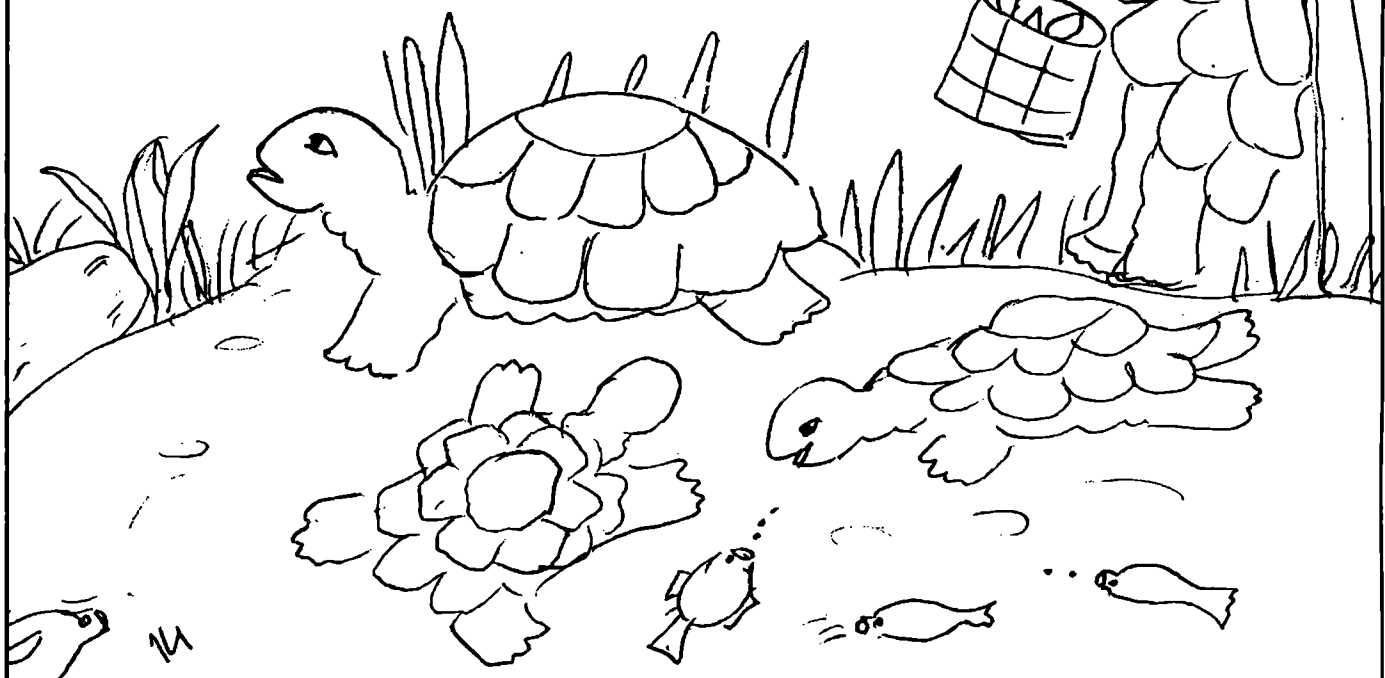
ЧЕРЕПАХИ

Ми, низенькі черепахи,
Біля води ми живемо.
І грубезними ногами
Безупинно десь йдемо.

На обід для черепах
Є тваринки водяні.
На десерт — десять комах,
Арифметику вчили всі.

В пісок теплий, наче в ліжко
Кладемо яєчка свої.
Заглядаєм щогодини —
Будуть дітоньки малі.

Черепах багато видів:
Не злічити нам ніяк.
Ті живуть собі в пустелі,
Ті гуляють по морях.

КОНИК СТРИБУНЕЦЬ І СОНЕЧКО

Коник-стрибунець
Травою обвився,
Сонечко побачив,
Враз і зупинився.

— А чому ти плачеш?
Сонечко, скажи.
— Десь мені пропали
Чорні крапочки.

І знайти не можу,
Тут квіти, трава.
Яке з мене сонечко,
Як крапок нема?

Не плач, не журися,
Щось підсоблю.
З квіток нові крапки
Тобі я зроблю.

Працював старанно
Коник-стрибунець,
Всі кольори зносив
На його корсет.

Тепер ти барвисте,
Мов квітка в гаю,
Літай обережно
По ріднім краю.

ПТАХ-МАНДРІВНИК

Червоний кардинал
На гілці дерева сидів,
До папуг у клітці
Він так говорив:

— Прегарнесенькі папуги,
Чому ви не співаєте?
Я вам відкрию двері,
Разом погуляємо.

Ні, мила пташко!
Ми щасливі, в добрі:
Маєм зерно і воду —
Безпечні наші дні.

— Ох, бідні папуги,
Такий гарний світ.
Як вам в малій клітці
Не надоїсть жить?

ЧЕРВ'ЯЧОК-ЗЕМЛЯЧОК

Рожевий черв'ячок,
Тоненький Патичок,
Відважно вийшов з-під землі,
Равлика зустрів у траві.

— Сусіде мій, вітаю вас!
Чи тут безпечно повсякчас?
Ніхто мене тут не вкраде?
Боюся курки над усе.

А так бува, що черв'ячка
Боїться сміле дитинча.
Хоч шкоди він не завдає,
Лиш чемно у землі живе.

До нас виходить опісля дощу,
Щоб бачить у воді свою красу.
Як тільки скоро не втече,
Хтось його зараз підбере.

ЗМАГАННЯ СЛИМАЧКІВ

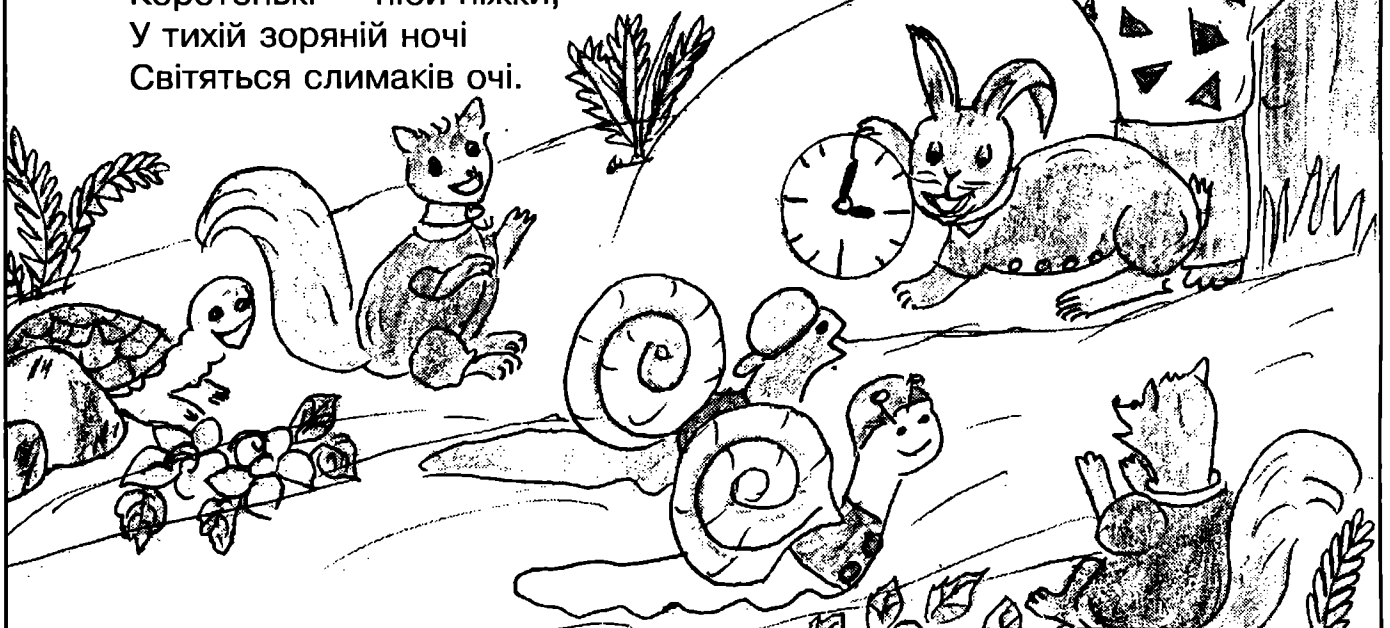
Змагалися брати-слимачки.
В обох сині шапочки.
Один — чорний, другий — білий,
Кожний з хаткою на спині.

Перед веде білий слимак.
Догнав його чорнявий брат.
— Браво! — б'ють усі для них.
— Вперед! Швидше! Скільки сил!

Під гору вийшли разом.
Ось мета! Там, за горбом!
Чорний слимачок присів.
Дім поправити хотів?

Час ведмедик відміряє,
Зайчик стрічку тримає.
Сталось! Раптом слимачки
Разом фінішу досягли.

Вже сховали малі ріжки,
Коротенькі — ніби ніжки,
У тихій зоряній ночі
Світяться слимаків очі.

ДВІ ПТАШЕЧКИ НА ДОРОЗІ

Швидкими шляхами
Машины спішать,
А над деревами
Чайки десь летять.

На дорогу сіли
З криком чайки дві,
Зеренця шукали
Голодні такі.

Приходить хвилина
Для пташок сумна...
Спішить автомашина:
Де ж пташка одна?

Та, що свої крила
Встигла підірвати,
Сама закружляє.
Чи друга чекати?

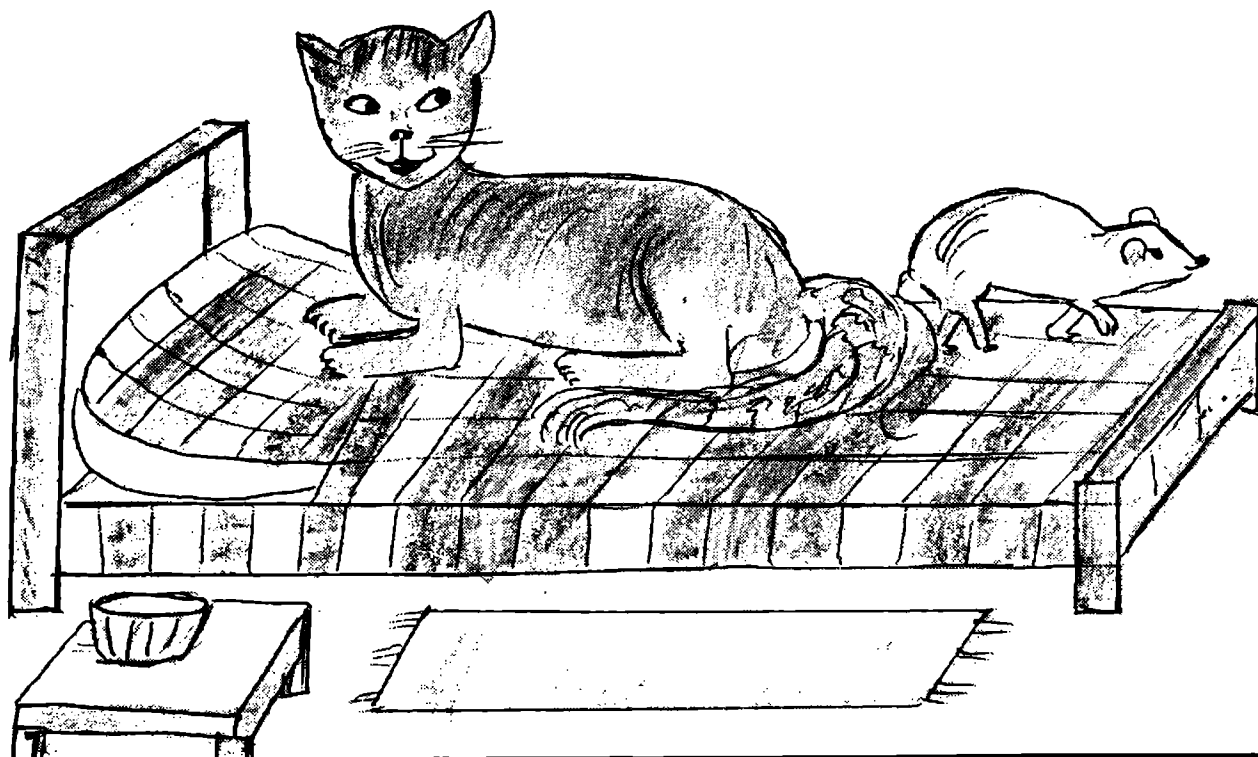

ЛІНИВИЙ КОТИК

Був собі Котик-Муркотик.
Увесь чорний, а білий ротик.
Його хутро так блищить,
Котик спить, багато спить.

Коли солодко дрімає,
За мишкою у сні скучає.
А коли відкриє заспані очі,
Тихенько собі муркоче.

Котику лінивий, стрибай догори!
Деж твої котячі герці?
Відважна мишка скрадається тут!
Чорний Муркотику, вставай зі сну!

ХОМ'ЯЧОК

Чорно-білий хом'ячок —
Велика втіха діточок.
Звірятко лагідне, мале
У своїй кліточці живе.

Маленькі очка в хом'яка,
Зубки виглядають із ротика,
Обід ховає за вухами.
Бавляться з ним вечорами.

Його кімнатка є мала.
Там на колесі крутиться.
Часто ховається в листках.
У дітей буває на руках.

А коли діточки в школі,
Він гуляє на балконі.
Повернуться малята,
Будуть його доглядати.

АТЛАС ГРИБІВ

В тіні дерев у лісі
Голуб всюди залітає
І грибам із гущавини
Важливу вістку сповіщає:

Безлік їх позасідало
На траві і на пенях —
Волохаті та крислаті
У своїх капелюхах.

Спішіть гриби до знімки!
Особливий нині день —
Всяких грибів презентація
У атлас для всіх людей.

Зайчик радо подивляє,
Та й білочка присіда,
І усмішку посилає
До гриба — сусіда.

Ідуть, скачуть одноногі —
Наперед боровики,
Маслюки, козачки схожі,
З опеньками рижакі.

Ліс співає і шепоче.
Всі готові до знімок?
Спалах! Ще раз! І готово! —
Каже стрункий козачок.

Захотілось їм гуляти:
З опеньками маслючки,
Рижик вище всіх стрибає,
З гусками — боровики.

Настрибавшись досхочу,
В гущавину знов пішли.
Атлас всі гриби чекають,
Любуватись на знімки.

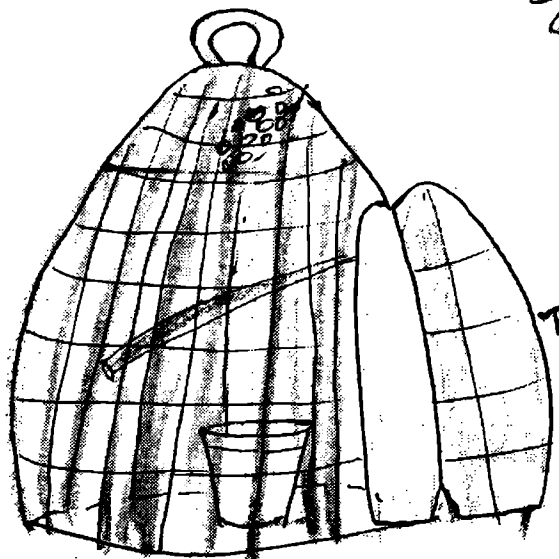
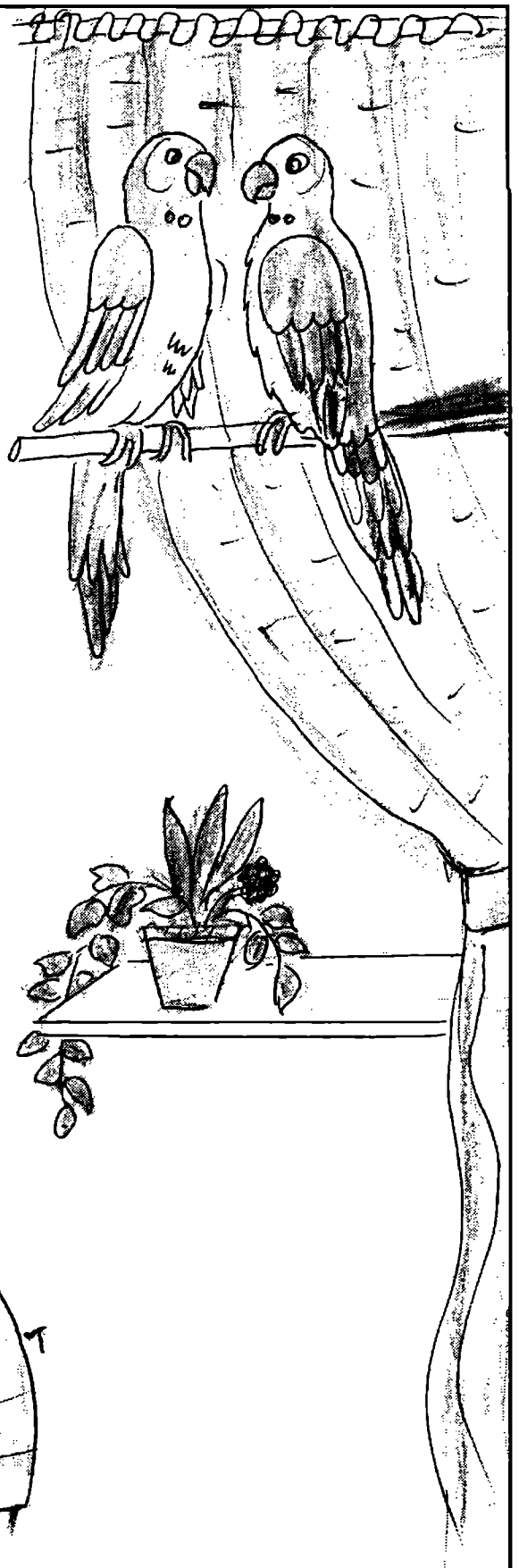
ПАПУГИ В КЛІТЦІ

В клітці живуть папуги дві,
Весело бавляться всі дні.
Зранку спів їх мило звучить,
Крізь вікно вабить інший світ.

Він одягнув зелений жупан,
А вона — блакитний сарафан.
Скидають пір'я своє, старе,
Виростає їм гарне, нове.

Буває в неволі сумно їм,
Довго марять в тривожнім сні.
Мабуть їм сниться гніздо старе,
І рідне пташенятко, мале.

А, на жаль, буває і так:
Свою подругу покидає птах.
Потім блукає, живе в пітьмі.
Бути не може в самотині.

ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ

День народження у білки! —
Не присниться навіть в сні:
Несуть милі подарунки,
Спішать птахи, звірі всі.

Білка хвостик розчесала,
Привітала всіх гостей.
Многих літ тобі бажаю! —
Защебетав соловей.

Прибіг песик із далека,
Приніс яблук їжачок,
Під крилом щось скрив лелека,
Горобці сплели вінок.

Зайчик торт подарував,
А жабки — лілеї-цвіт.
На скрипочці вмить заграв
Музикант, білявий кіт.

Так весело день минає...
Ось кінчається вже бал.
А час вечір наближає,
Місяць ріжки показав.

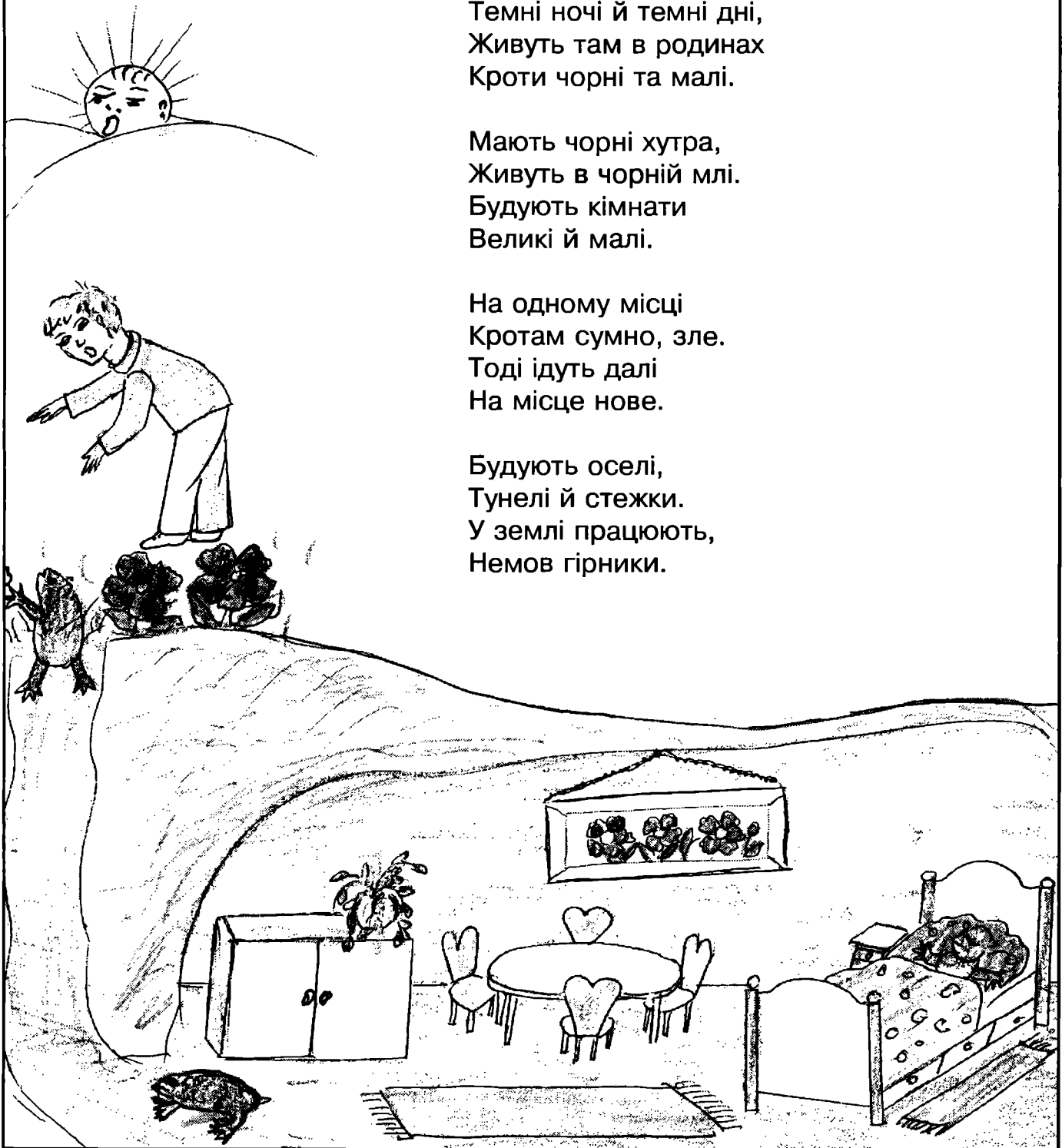
КРОТИ

У підземних хатинах —
Темні ночі й темні дні,
Живуть там в родинках
Кроти чорні та малі.

Мають чорні хутра,
Живуть в чорній млі.
Будують кімнати
Великі й малі.

На одному місці
Кротам сумно, зле.
Тоді ідуть далі
На місце нове.

Будують оселі,
Тунелі й стежки.
У землі працюють,
Немов гірники.

СЛОН-ТОН

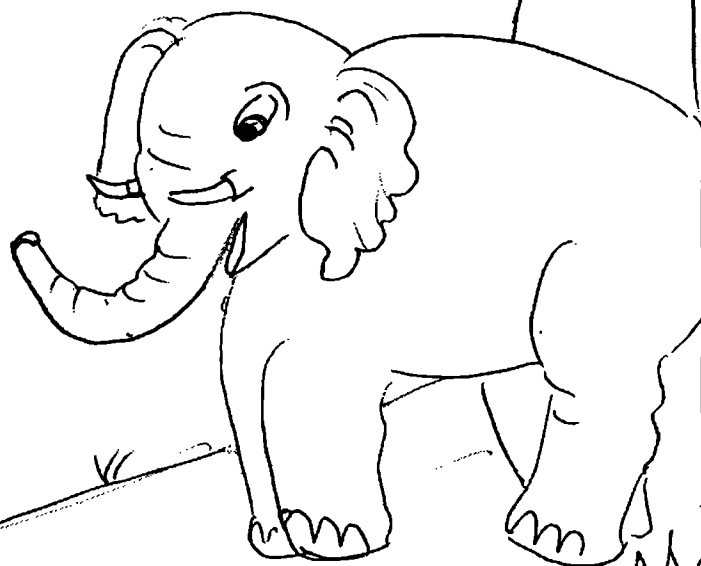
Працював у цирку слон,
Він на арені виступав.
Величезний Слон-Тон...
Але щастя там не зазнав.

Звірята йому докучали:
Сміялись з носа-хобота,
Що грубі ноги, а хвіст — шило,
Рот дивний, вуха — два крила.

Тон терпеливо зневаги зносив.
Врешті сказав: Досить мені!
Покинув цирк і постановив:
Роботу іншу знайти собі.

Шукав довго, мандрував.
Хотів дуже потрібним бути.
Аж у селі садівника зустрів:
Дерева буде в саду поливати.

Усміхнулася доля йому:
Як радісно стало тут жити.
Дітей з села цирковий слон
Береться танців учити.

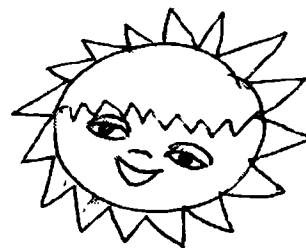
ЛАГІДНІ ВЕРБЛЮДИ

Верблюди з горбами —
М'якошерстні, довгоногі —
Перевозять вантажі
Крізь засипані дороги.

Не лякає їх посуха,
Буря в пісках й спекота.
Від холоду, та від сонця
Хоронять їхні хутра.

І запаси мають жиру
У надійних тих горбах.
Без води та їжі
живуть довгий час.

Перевозять людей
Пустинними шляхами,
Машини заміняють
Витривалими ногами.

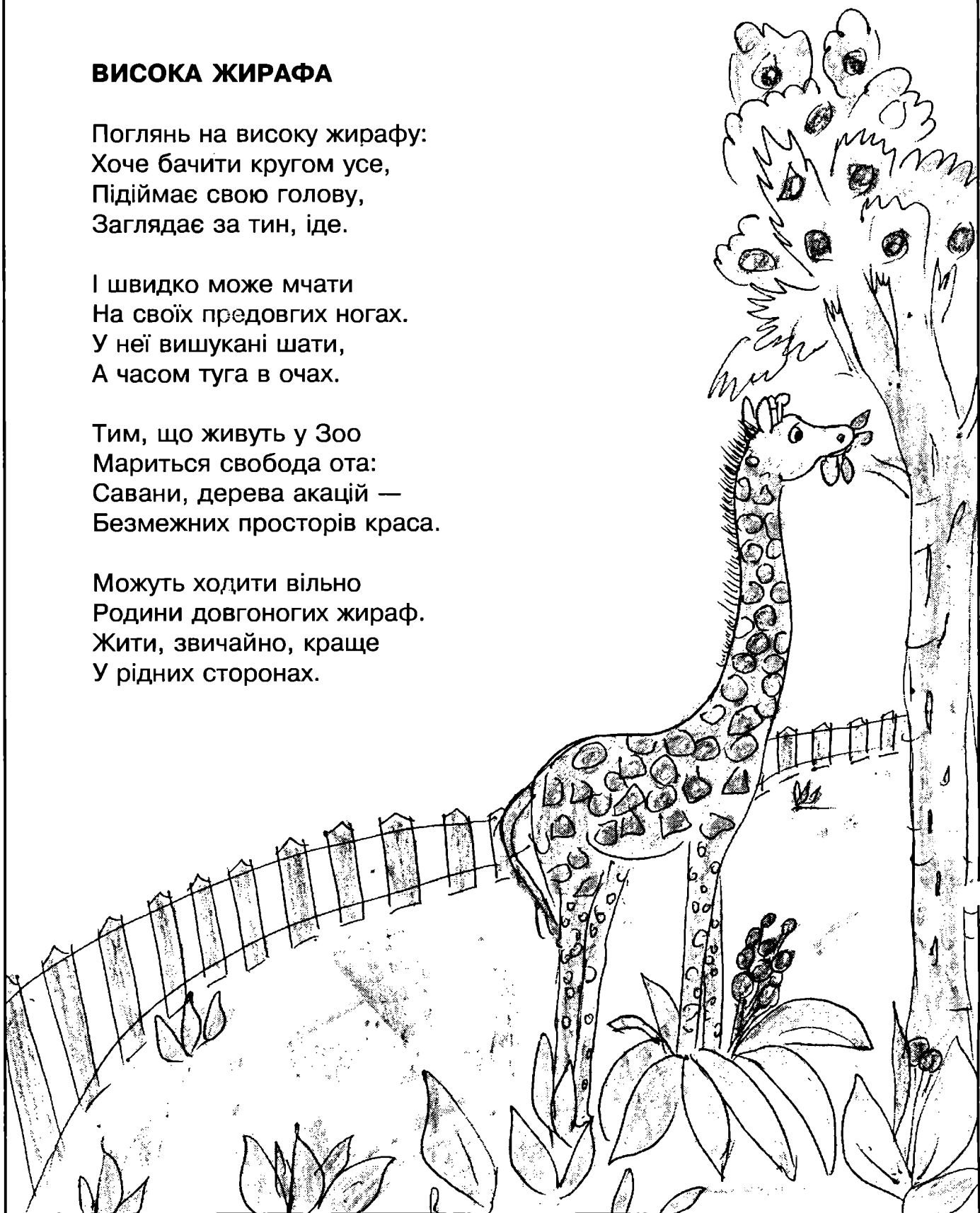
ВИСОКА ЖИРАФА

Поглянь на високу жирафу:
Хоче бачити кругом усе,
Підіймає свою голову,
Заглядає за тин, іде.

І швидко може мчати
На своїх предовгих ногах.
У неї вишукані шати,
А часом туга в очах.

Тим, що живуть у Зоо
Мариться свобода ота:
Савани, дерева акацій —
Безмежних просторів краса.

Можуть ходити вільно
Родини довгоногих жираф.
Жити, звичайно, краще
У рідних сторонах.

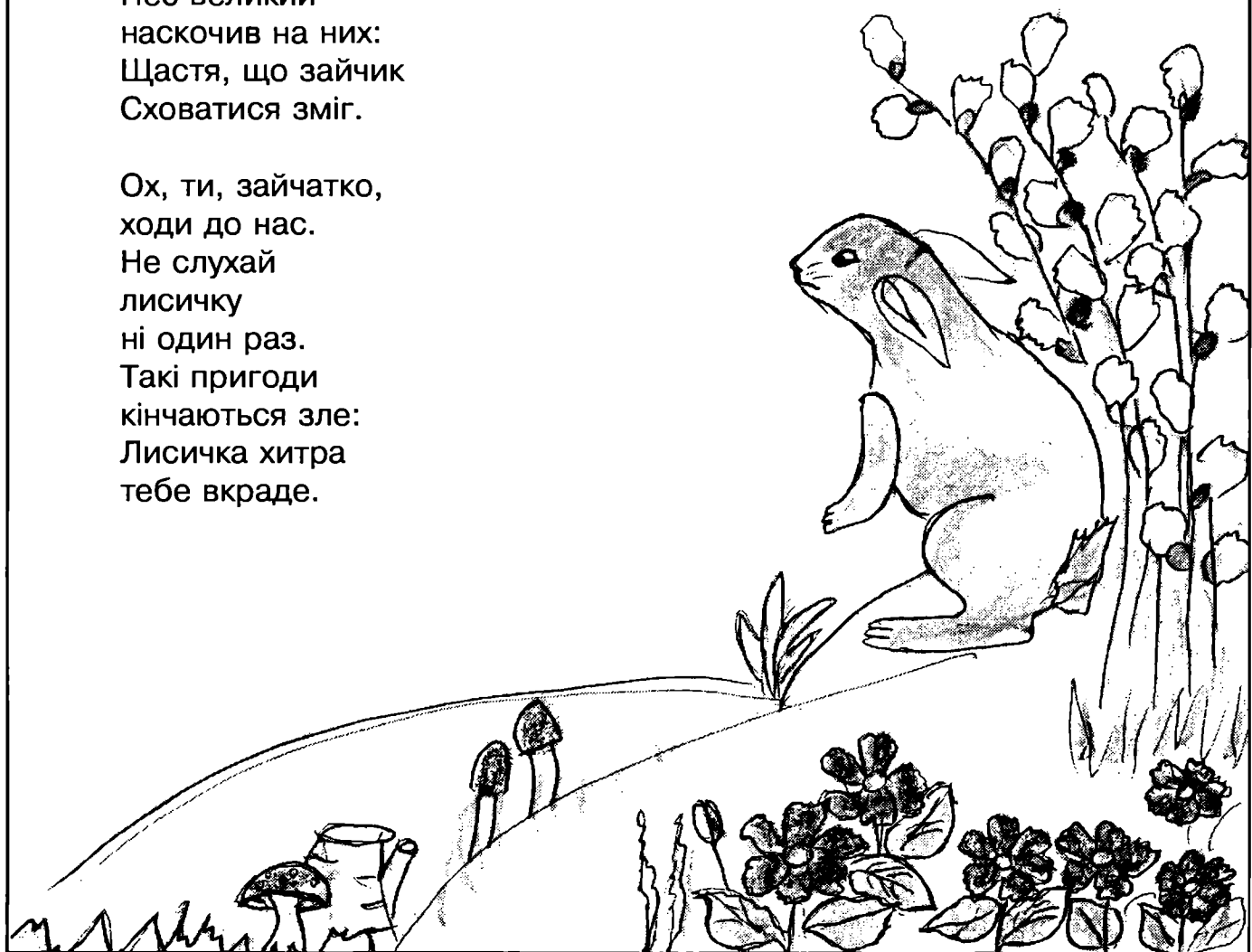

ЗАЙЧИКОВА ПРИГОДА

Малий зайчик
зник, пропав.
Ще зранку
десь він пострибав.
А мама плаче, ридає,
зайчика всюди шукає.

Хитра лисичка
звела його,
Пішов з нею
у далеке село.
Пес великий
наскочив на них:
Щастя, що зайчик
Сховатися зміг.

Ох, ти, зайчатко,
ходи до нас.
Не слухай
лисичку
ні один раз.
Такі пригоди
кінчаються зле:
Лисичка хитра
тебе вкраде.

ЗВІРЯТА ТА ЇХ КОРОЛЬ

Алло! Алло!
Хто на скелі стоїть?
Достойний лев —
Король звірят усіх.
Відвага у нього є
Пошану збуджує.
Наводить порядок
І сам закони складає.

Алло! Алло!
Хто в танку кружля?
І хвостом заміта?
Це — вона,
Пантера чорнява.
Забува кошачий гнів,
Просить гостей
У свій дім.

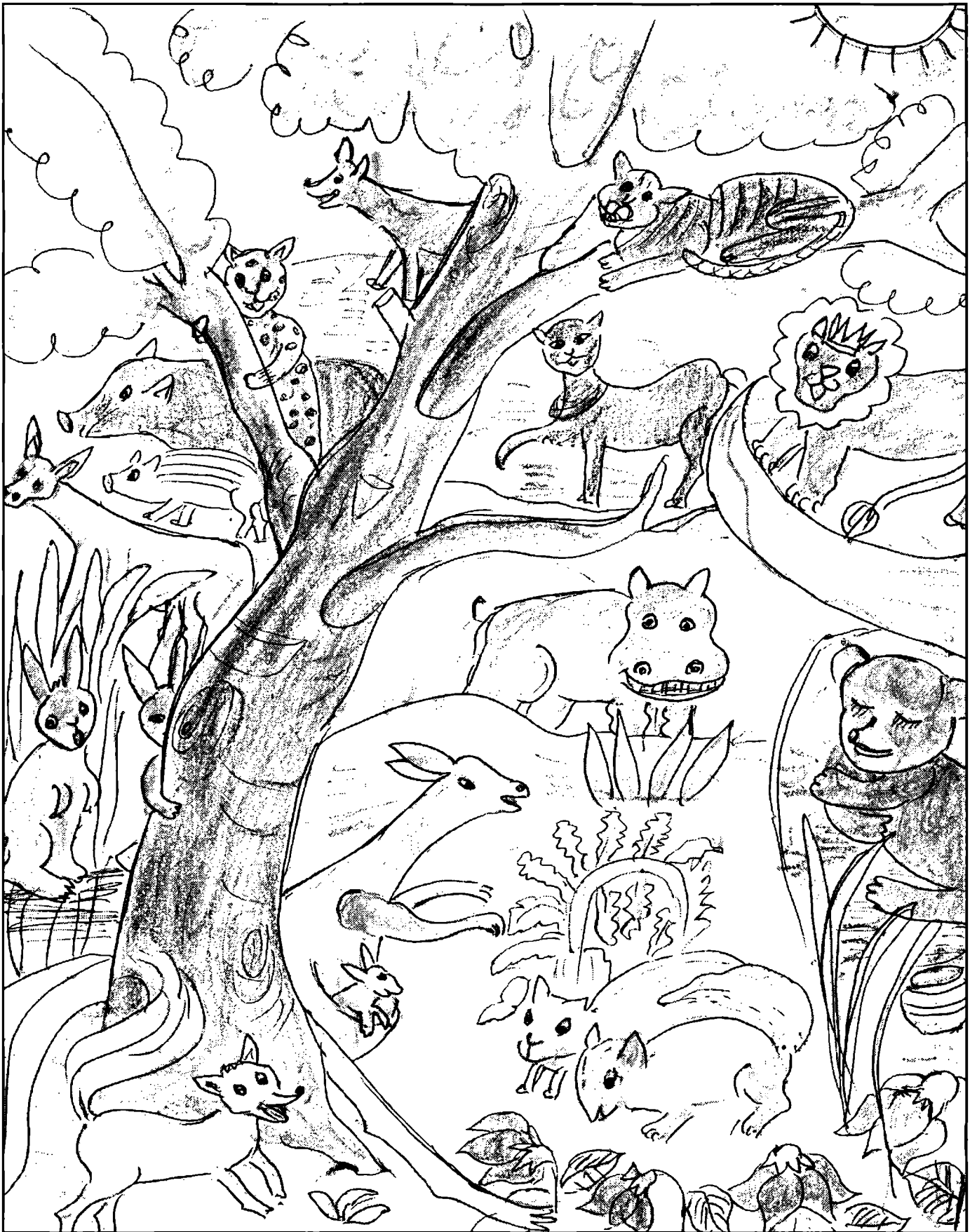
Алло! Алло!
А хто, хто є там?
Грубий гіпопотам.
У воді снує,
Як великий пан.
Гіпопотами — не важаться
На кілограми.
В них великі апетити,
Хочуть завжди бути ситі.

Алло! Алло!
А хто там, хто?
Іде так голосно?
Кабани відважно йдуть.
В лісі стелиться їх путь..

Мандрують вони собі,
І смакують корінці.
Діти в хутрах, аж по вуха —
Тепло, коли завірюха.
Добре їм так проживати.
Ах, де ж чобіток дістати?

Алло! Алло!
Хто стрибає тут?
Австралійський кенгуру:
Подивись добре на нього.
Коротенькі руки дві,
Ноги довгі і стрункі.
Хвостом тіло підпирає,
Із сумкою все стрибає.
Боронить в ній своїх дітей
Від чужих і злих очей.

Алло! Алло!
Чи малу серну я знайду
Там, біля водограю?
Її сестри десь пропали,
Цілий день десь загуляли.
Вона всюди їх шукає,
І за ними виглядає.
Як їх не знайде,
У журбу впаде!

Алло! Алло!
Голос несеться далеко
Це — вовк, грізний звір,
Лякає усіх його зір.
А він хоче друзів мати,
Щоб із ними розмовляти.

Алло! Алло!
Хтось голову підніс.
Це — рудакий, хитрий лис.
Кому хату ти забрав?
Чому хвіст не розчесав?
Не іди тепер в курник:
Пес там буде. Не індик.

Алло! Алло!
Що вушками поруhalo?
Два зайчики малі
Сховались у куці.
— Не лякайтесь, довговухі,
У цій порі, на стерні
Є безпечно цілі дні.
І капуста ще росте,
Прогодуєте себе.

Алло! Алло!
Хто ступає у ночі?
Єноти — малі й старі.
Мандрують вони ночами,
Щоб не стрітися із нами.
Вдень солодко собі сплять,
Скриті десь у схованках.
А вночі, із-під землі
Витягають хробачки.
Шкоду роблять по садках,
Хоч розумні звірятка.
— Смирні, гарні, єноти!
Жаль зеленої трави.

Алло! Алло!
На дереві забравсь
Чорно-жовтавий леопард.
Сила в нього — величезна
Боротьба з ним небезпечна.
На дереві спить та їсть,
Має довгий грубий хвіст,
Вдень полює і ночами.
Мабуть, навіть і у сні.
Має гарненький жупан,
Леопард — лісовий пан.

Алло! Алло!
А де ж ведмідь усівся?
Певно меду доволі напився,
І спить солодко довгий час.
Ти, ведмедик-смаколизий,
Залиши меду й для нас!

СТАРА СОСНА

Сніг, морозу скрипіння,
Гуляють свавільні вітри.
Заметіль і завірюха —
Зима заходить в усі кутки.

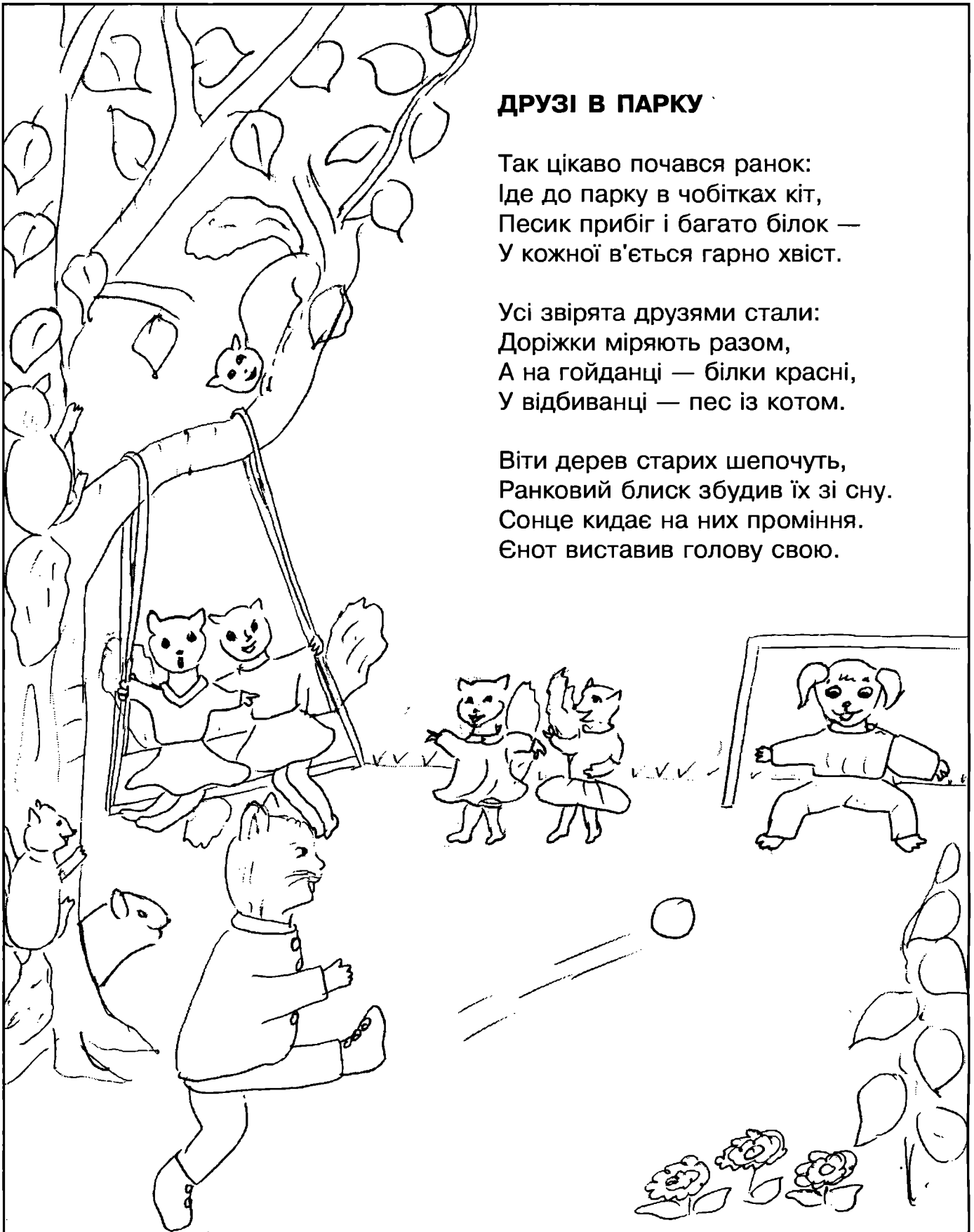
У полі стара сосна
Приймає промерзлих звірят.
Місце знайшла зайчиха
Для діточок-зайченят.

А під сосни склепінням —
Малі гніздечка, в теплі.
Ось між отим корінням
Сплять їжачки малі.

Й білки, щоб зігрітись,
Шукають собі тепла.
Горобчики сіренькі
Знайшли теплого кутка.

Похилились гілки низенько,
Покрив їх пухнастий сніг,
А звіряткам тепленько:
Сосна — гостинна ж для них.

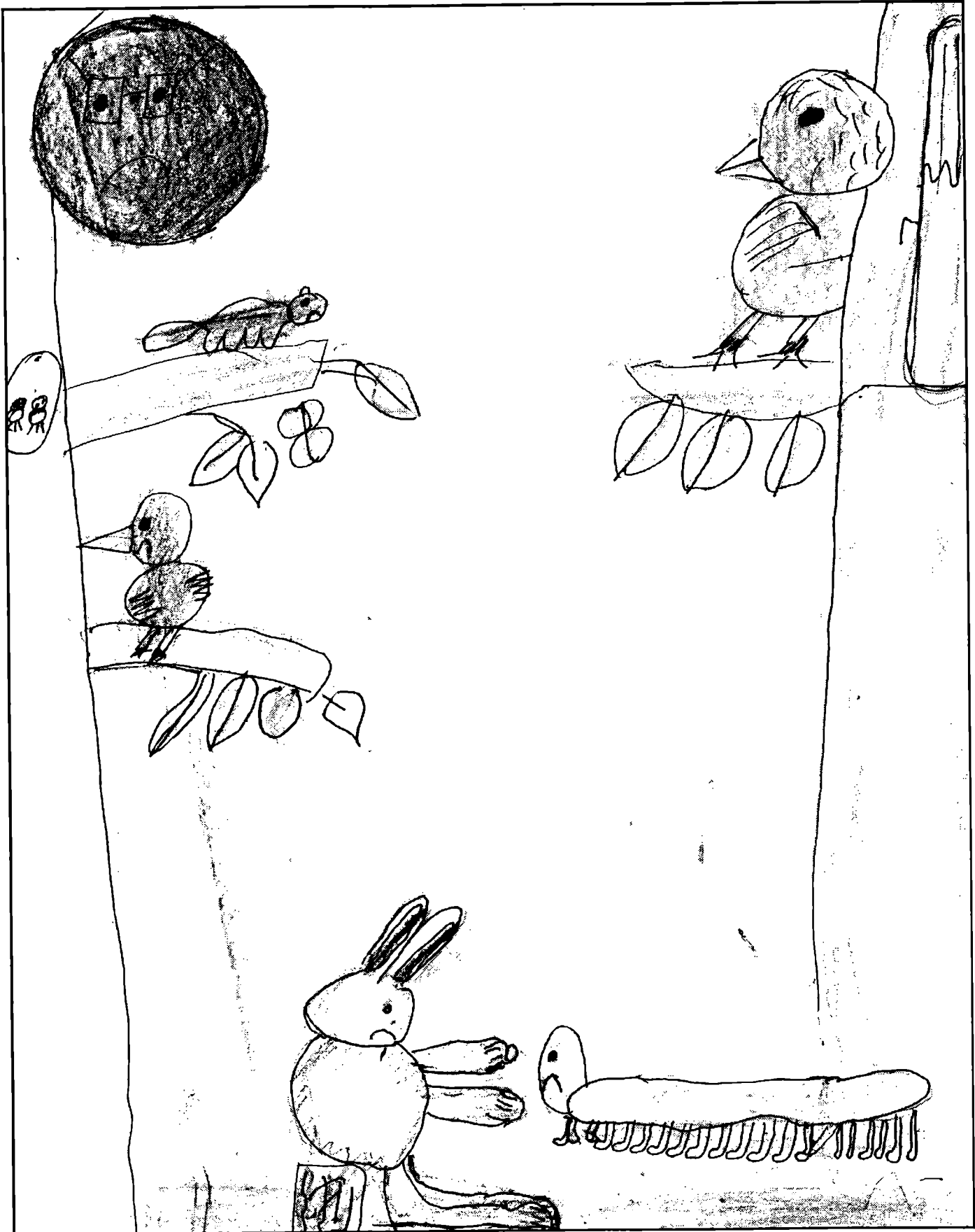

ДРУЗІ В ПАРКУ

Так цікаво почався ранок:
Іде до парку в чобітках кіт,
Песик прибіг і багато білок —
У кожної в'ється гарно хвіст.

Усі звірята друзями стали:
Доріжки міряють разом,
А на гойданці — білки красні,
У відбиванці — пес із котом.

Віти дерев старих шепочуть,
Ранковий блиск збудив їх зі сну.
Сонце кидає на них проміння.
Єнот виставив голову свою.

СОВА ДО ПРАЦІ ГОТОВА

Вийшла з хати сова,
Бо почула тихий плач:
Зайчика вкусила бджола,
Копав з братчиками м'яч.

— Вушко грубе, каже сова,
Приложу листок з клену.
— Дякую, бувай здорова!
Я до м'яча знов верну.

І до сови, в її хату,
Білка-Філка прибіга:
— Поможи позбутись зайди,
На дубі, з мого гнізда.

Іде їжак, сову просить:
— Почисли шпильки мої.
А стонога: Я не можу
Розплутати ніжки всі.

— Ой сусідко! Рятуй, прошу,
Дятел замість черв'ячка
З-під кори старого дуба
Схопив дзьобом патичка.

Ввечері чепурний фазан,
Сову просить: поможи!
День народження у мене,
Торта пишно прикраси!

Чи сова ця така мудра,
Що до неї всі біжать?
Мабуть, має добре серце.
Треба в лісі про це знать!

САФАРІ

Онтарійське Сафарі
З літом оживає.
Відпочити сюди
Люди приїжджають.
І звірята поміж ними
Вільно походжають.
Заглядають у авта,
Смаковинок шукають.
У гарячі дні, спекотні,
Коли вітри десь гуляють,
Звірі в затінку дерев
Усі спочивають.

СЕРНА АННУСІ

Аннуся з дідом гуляти стала,
По луку бігала, квітки рвала.
В траві побачила серну малу,
Вона поранила ніженьку свою.

— Дідусю, прошу, дивись!
Серну до лікаря віднеси.
Бідній треба помагати,
Щоб могла на ногу стати.

Дівчинка з дідом серну доглядали,
І до неї дуже прив'язались.
Жаль було її у ліс пускати,
Бо не вмiла б собі ради дати.

Аж раз хтось браму не закрив —
Вибігла серна у темну ніч.
Шукали її всюди без кінця.
А вранці повернулась серна сама.

ОПІКУНКА ЗВІРЯТ

Самотня старша пані
Чутливе серце має:
Опікується звірятами,
Всіх сиріток пригортає.

Скромна, працююча
Ділиться, чим може.
Лікує, підживляє,
Про потреби знає.

Пси малі та великі,
Імена тут мають.
Всім любов дарує,
До всіх промовляє.

Дяка милій опікунці!
Як часто не можемо
Дати тепло іншим.
Люди ж ми. Поможем!

* * *

Серце і долоні ти відкрий добру,
Доля усміхнеться тобі в цю пору.
Птахи і звірята посеред зими
Ждуть від тебе помочі, крихти.
Ти їм принеси!

А ЧАС БІЖИТЬ

УСМІШКА ДИТИНИ

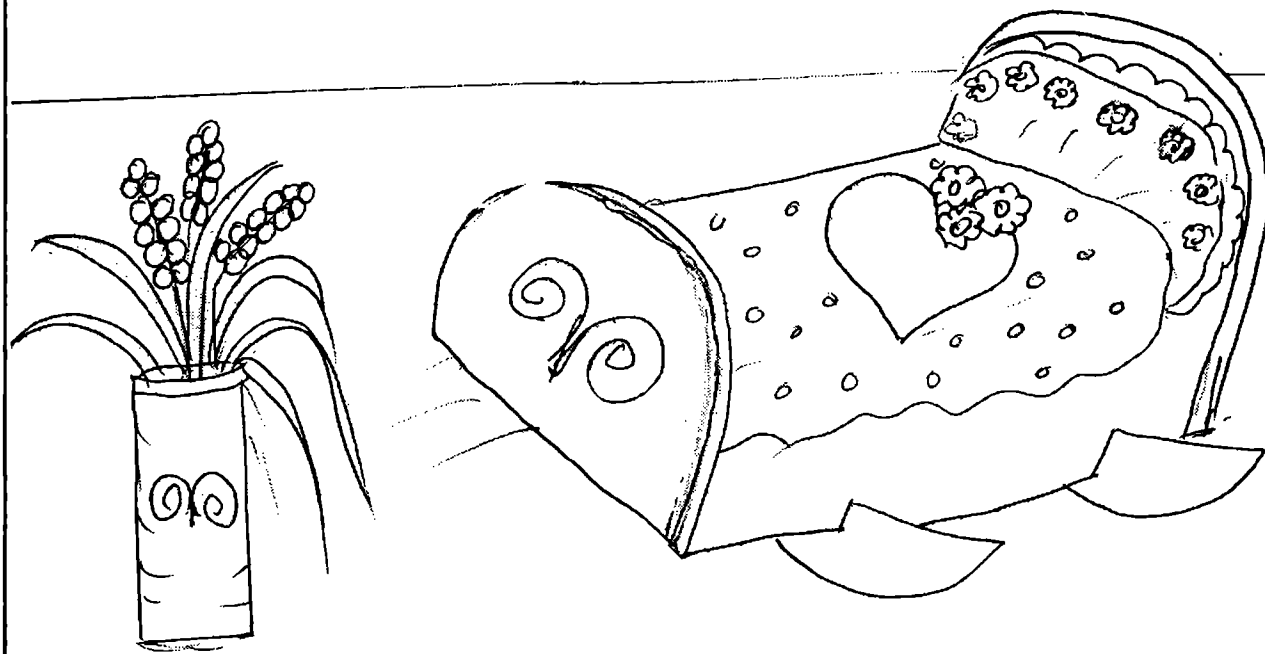
Щастя батьків —
Дитини усмішка,
Щебетіння солодке
І перші слова.
Посмішки та мрії.
Шкільні події.
Кожна хвилина —
Радість буття.

Вони розуміють,
Захистять, пригорнуть:
Безмежно кохають
Своє дитя.
Їх любов бездонна
Біль і смуток спинять,
І сльози витруть рясні.
Лице засія.
У сім'ї дитина —
Радість безконечна.
Серця звеселя.

МАЛЕ СЕРДЕНЬКО

Мале серденько
Несміло застукало,
Схопилось до життя.
Під серцем мами
Незнане дитятко.
Перша колиска твоя.
Там спиш і плачеш,
І смієшся незнаними очима.

Чекаємо нетерепливо.
На світ просимо тебе.
Появись щасливо,
Наше дитя мале.
Тебе вітер поколише,
Зігріє сонця блиск.
Зачарує осінь барвиста,
І айстри ніжний квіт.
Перед тобою дорога,
Якою підеш у світ.

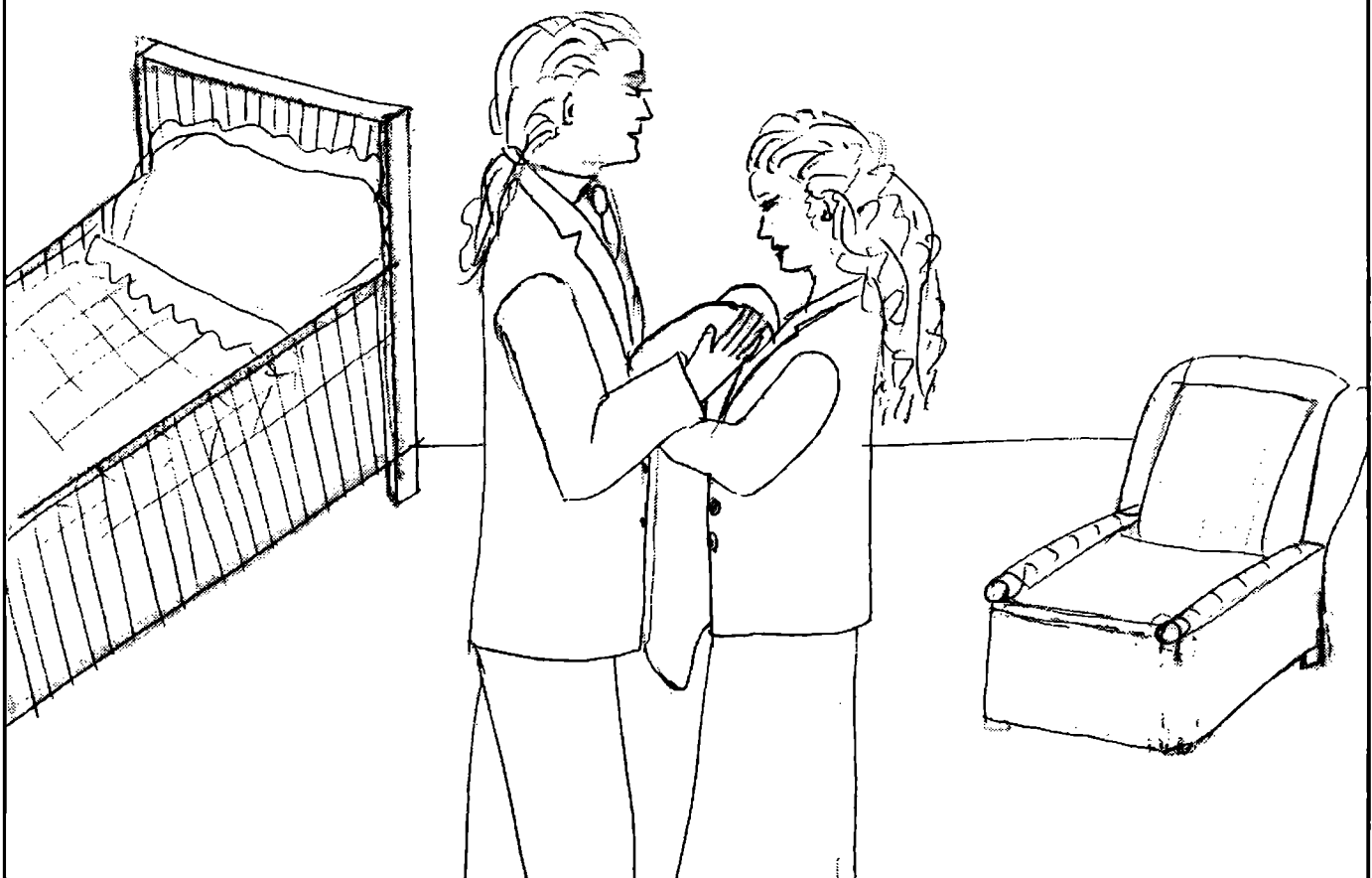

ХЛОПЧИК

Хлопчик, дитиночка мала,
Оченьтами сміється.
Великими, променистими
Зірочками.

Щасливий будь
В подальшому житті!
Хай стелиться з пелюсток путь,
І світить сонечко тобі.

Створив тебе Господь,
І місце на Землі подарував.
Нехай не залишає без доріг,
Провадить в материнський край.

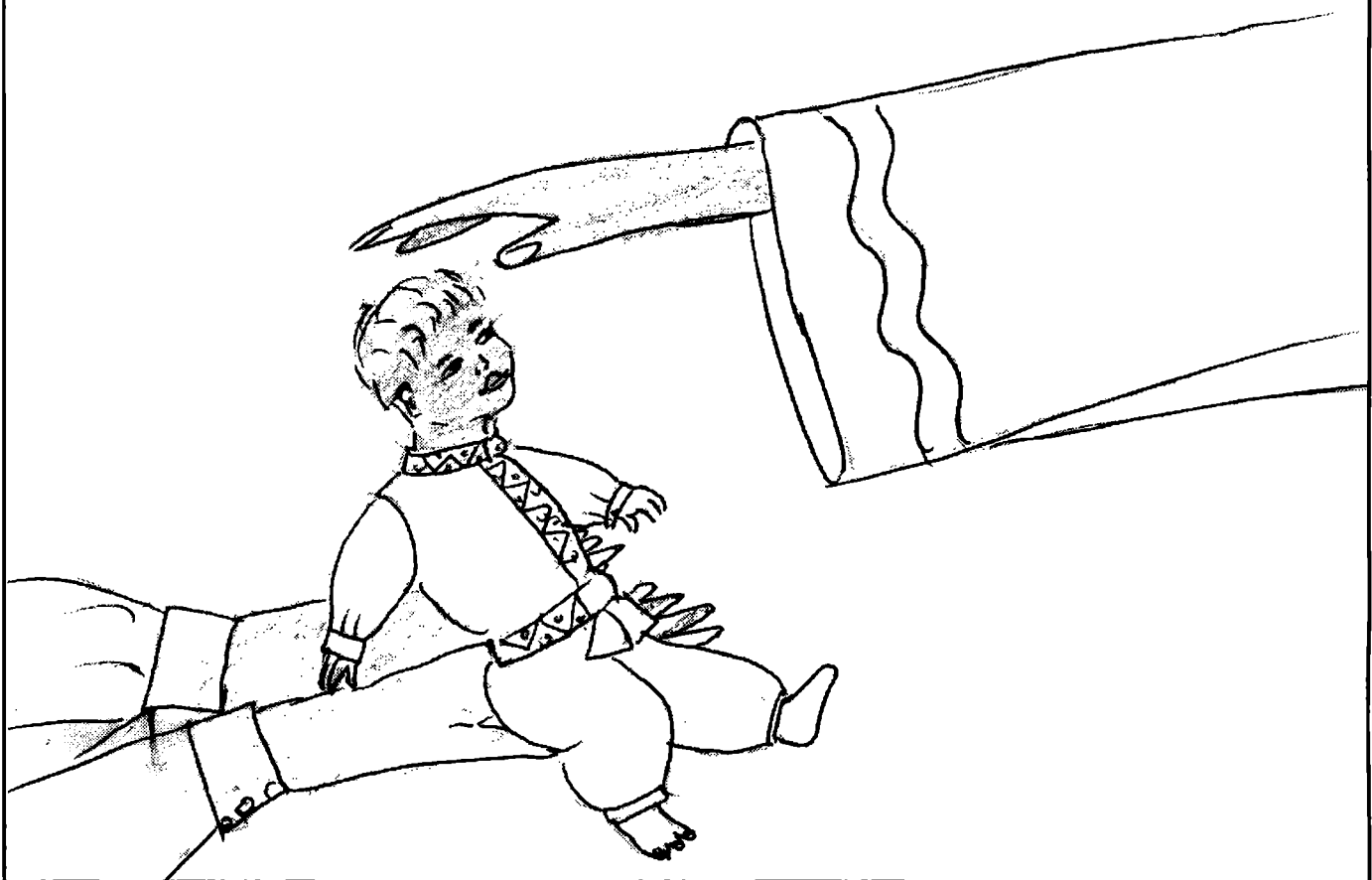

ДЕНЬ ХРЕЩЕННЯ

Тайна хрещення дитини
У житті — найкращий день.
Ісус запрошує до віри,
Хор з Небес співа пісень.

Нехай Божа Матір
Стелить стежечки, веде.
Посилає безмір щастя
На все життя твоє.

Ти народивсь на чужині,
Далеко Вітчизна твоя.
Не забувай, що Україна —
Рідна серцю сторона.

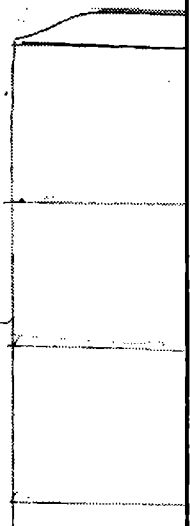
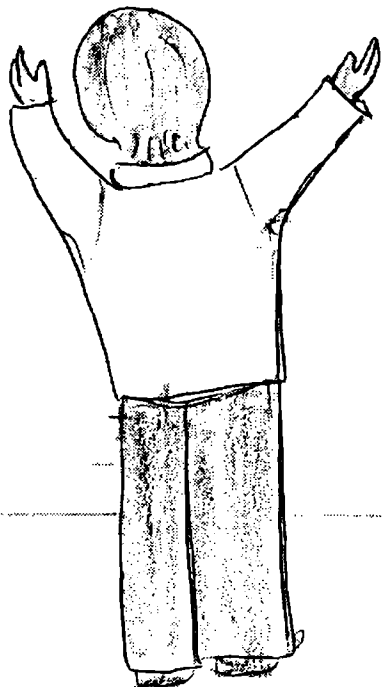
ДИТЯЧА МОЛИТВА

Мати Божа, кохана
Наймиліша, єдина,
Я до Тебе приходжу
Твоя вірна дитина.

І до Тебе молюся,
І так щиро благаю:
Поможи посміхнутись
Дітям в кожному краю.

Щоб усюди дитина
Щасливо могла жити.
Дякую Тобі, Мати,
За хліб, воду і квіти.

За Тобою услід піду,
Всюди добро чинити.
В мирі жити я хочу,
Усім ближнім служити.

ПОДАРУНОК

Коли я появився
У незнамому світі,
Осінній вечір
Добігав до кінця.
Відчув я радіть
Мами і Тата.
Руки дбайливі,
усміхнені серця.

Взимку мороз
Під санчатами скрипів,
Вітер сніжинками
Дорогу стелив.

А весна відкрила
Зеленаві очі,
Теплом посміхнулось
Літо голубе.

Я пізнавав світ і себе.
І так дві осені пройшло.
Аж тут — авто мені.
Подарунок. Батьків.
На уродини.

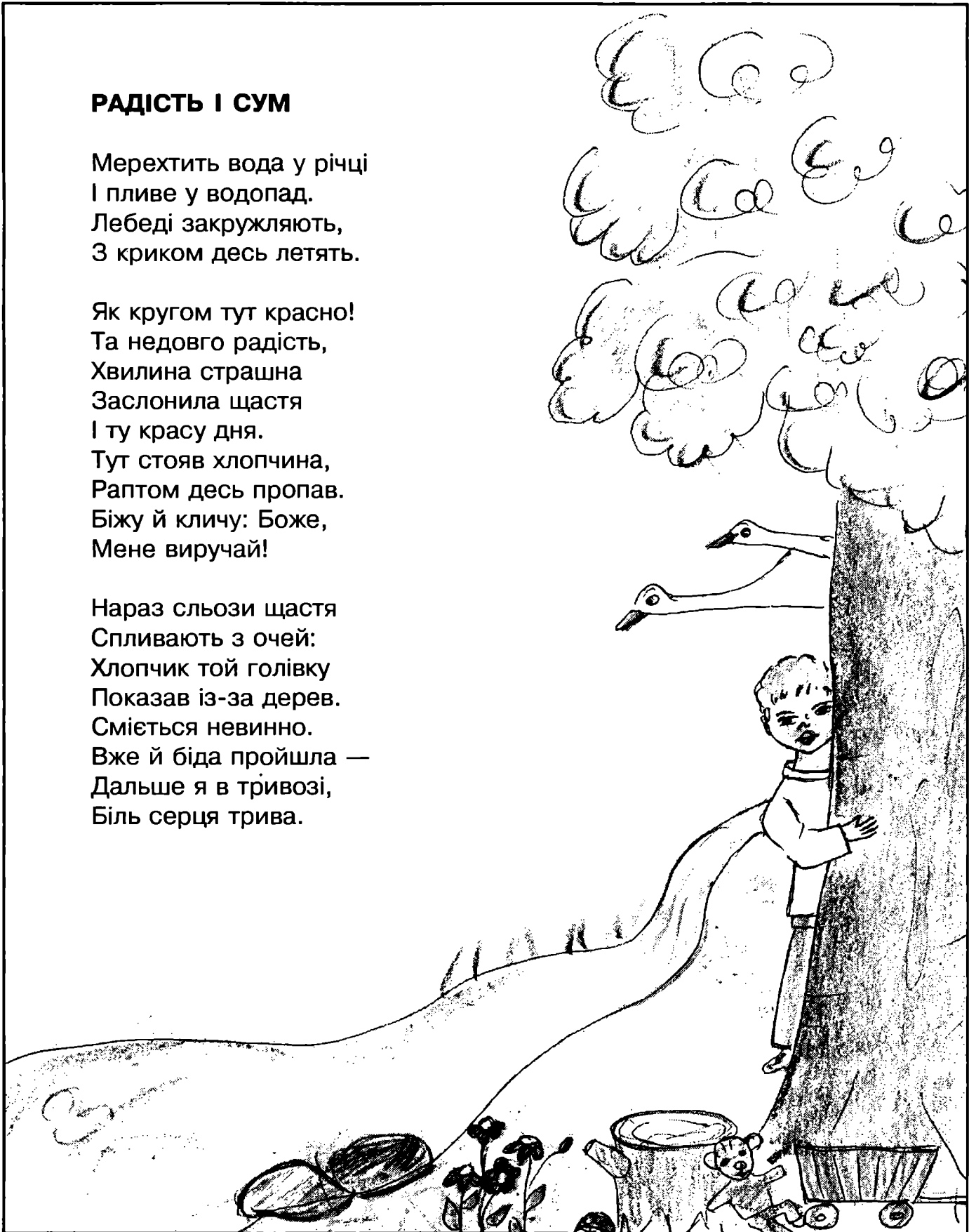

РАДІСТЬ І СУМ

Мерехтить вода у річці
І пливе у водопад.
Лебеді закружляють,
З криком десь летять.

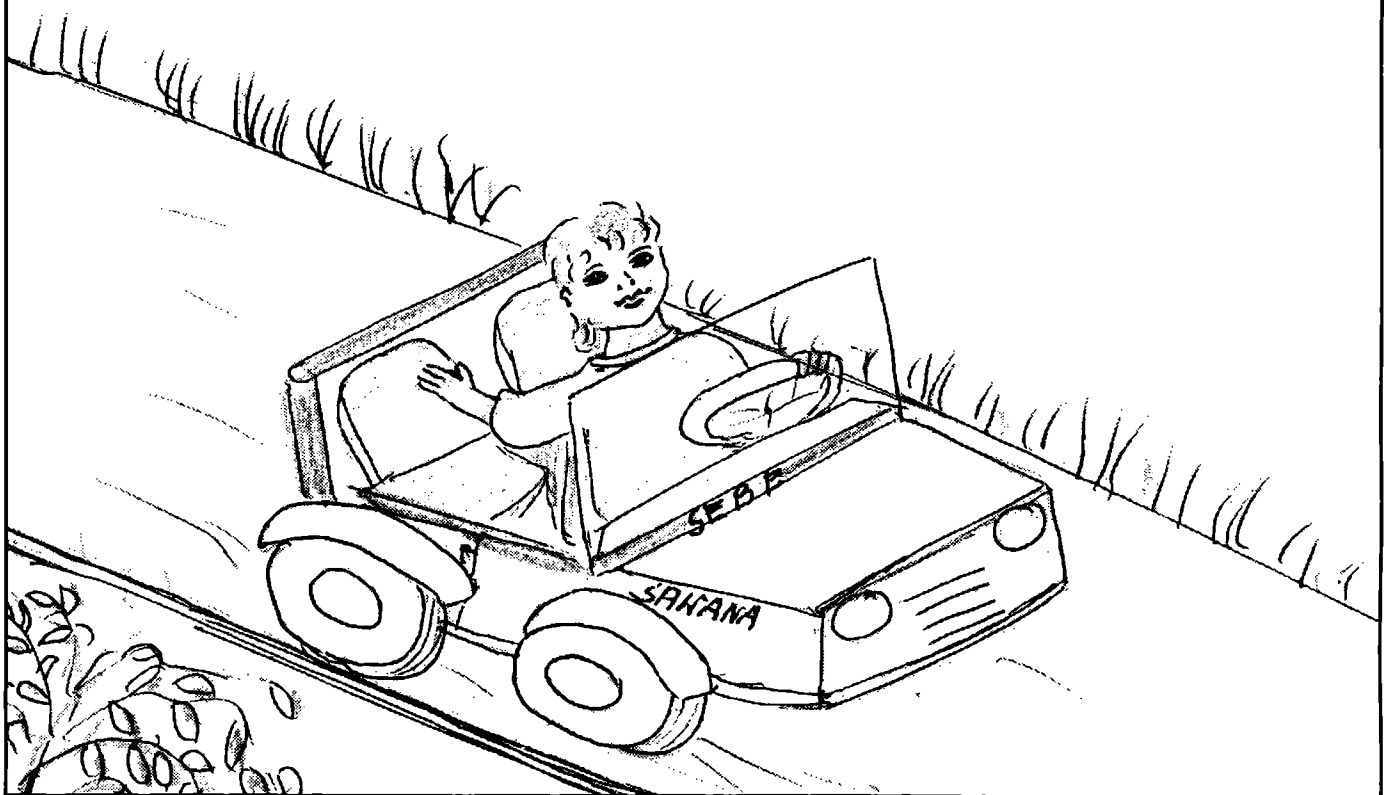
Як кругом тут красно!
Та недовго радість,
Хвилина страшна
Заслонила щастя
І ту красу дня.
Тут стояв хлопчина,
Раптом десь пропав.
Біжу й кличу: Боже,
Мене виручай!

Нараз сльози щастя
Спливають з очей:
Хлопчик той голівку
Показав із-за дерев.
Сміється невинно.
Вже й біда пройшла —
Дальше я в тривозі,
Біль серця трива.

ПЕРШІ РОКИ

Хлопчик маленький:
Два рочки я маю.
Люблю танцювати,
Пісеньки співаю.
Маю авто мале,
Їжджу ним стежками.
Прикрашаю стіни —
Всіми кольорами.
Знаю слів без ліку,
Абетку зачитаю.
Вечір за віконцем —
До сну укладаюсь.
Усім посилаю
Цілунків зі сто.
Завтра зійде сонце —
Встане Семенко.

ДИТЯЧІ МРІЇ

Коли Барні — приятель дітей
Появляється на телеекрані,
Співаю й танцюю, як він.
Люблю його пісні забавні.

Програма цікава мені:
Всі там привітні, веселі.
Бо ж артисти, такі молоді,
Показують країни неznані.

Часом мріється мені,
Щоб Барні заспівав по-українськи,
Щоби програми щоденні оті,
Міг чути у мові солов'їній.

ПРОШУ НА СЦЕНУ

Так люблю бігти, як вітер.
Ходити своїми стежками.
В зоопарку я згубився,
Усі мене шукали.

На острів гулянок зіпнявся,
Виліз високо сам.
Спускавсь з гори щасливий,
Батьки мене віднайшли там.

Дівчаток дует співав
На сцені козацькі пісні.
Я приєднався до них,
І тим звеселяв глядачів.

Хоч тих пісень не знав я,
Відчув музику і ритм,
Дівчаток наслідував
Був малий артист.

Оркестра грала бадьоро
І мене захопила тим.
Став я поруч них чемно,
Вистукував ногою ритм.

На сцену, я прошу, на сцену! —
А мама забрала мене.
Велика й весела громадо,
Як бавить приємно тебе.

Ласкаво прошу, почекайте,
Як трішки тільки підросту,
На сцену повернусь я знову,
І заспіваю пісню нову.

ПРОГУЛЯНКА

Сімейна прогулянка
До Niagara Falls,
Швидко проминає
Такий милий час.

Там сміливі серни
До нас підійшли,
І відважно із руки
Крихітки взяли.

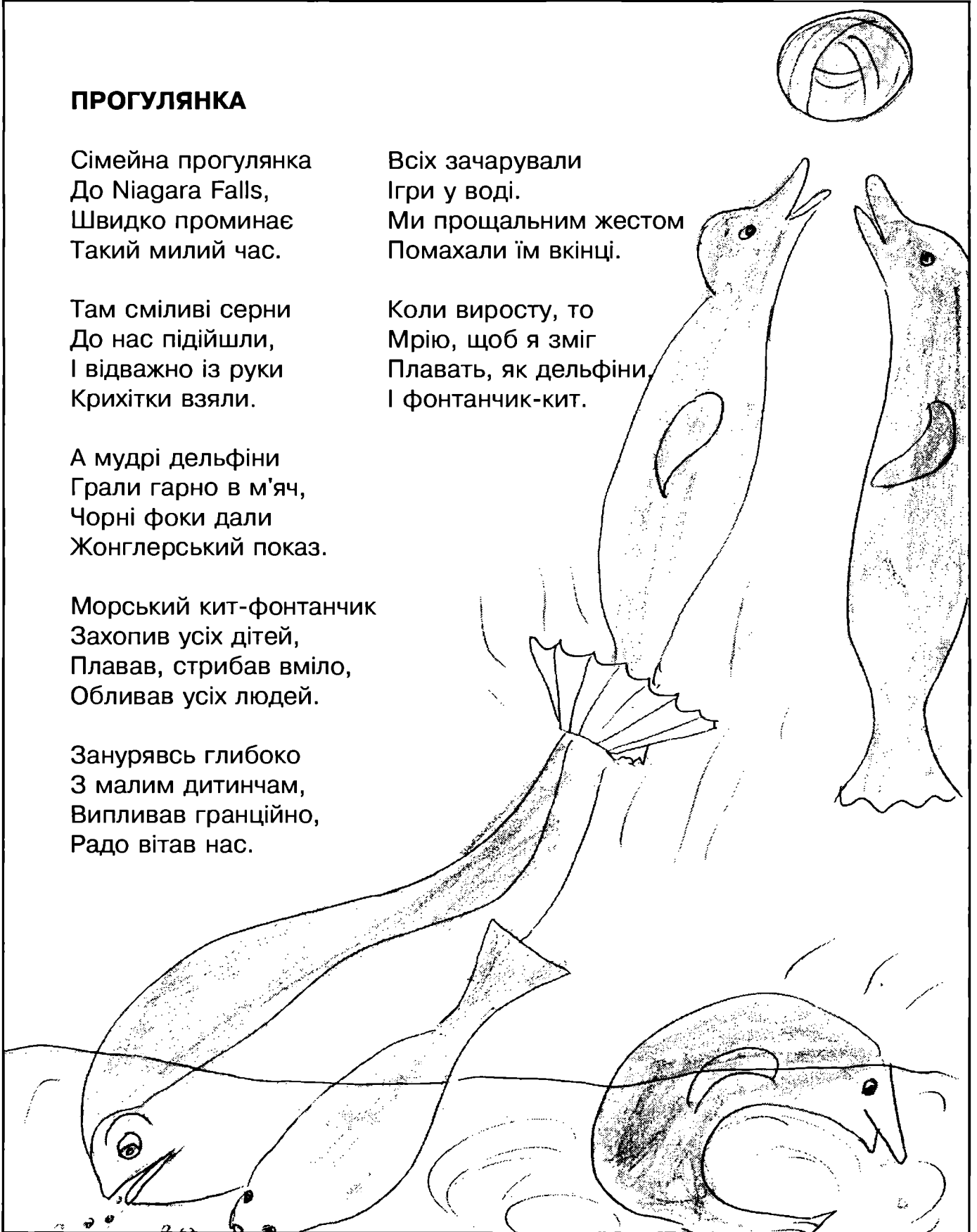
А мудрі дельфіни
Грали гарно в м'яч,
Чорні фоки дали
Жонглерський показ.

Морський кит-фонтанчик
Захопив усіх дітей,
Плавав, стрибав вміло,
Обливав усіх людей.

Занурявсь глибоко
З малим дитинчам,
Впливав гранційно,
Радо вітав нас.

Всіх зачарували
Ігри у воді.
Ми прощальним жестом
Помахали їм вкінці.

Коли виросту, то
Мрію, щоб я зміг
Плавать, як дельфіни,
І фонтанчик-кит.

У ВЕРЕСНІ ДО ШКОЛИ

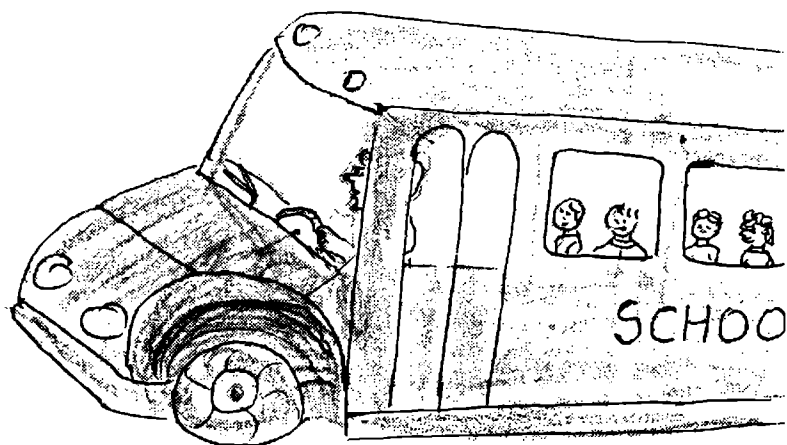
Спішить вересень
По вулиці йде,
Ласкаво просить
До школи мене.

Діти на уроки
Усі спішать,
Де милі вчителі
Чекають малят.

І праця чекає,
Наука, знання.
"Свята Софіє",
Стережи дитя!

Щоденно вранці
Школярів вітає,
Веселий автобус
В школу поспіша.

А водій бажає
Успіхів для нас.
І сонце промовляє:
Учитись вам час!

МОЄ ПЕРЕДШКІЛЛЯ

День великий цей для мене:
В передшкіллю перший раз.
Хочу вчитися відмінно,
Треба бути там на час.

Я — малий хлопчина.
Чи щасливий буду там?
Чи всіх в школі покохаю?
Разом добре буде нам?

Попрощаюсь я з котом,
Всі іграшки покладу.
Я їду до передшкілля.
Ждїть. До вас я ще прийду.

Оля, Аня і Семенко —
Вірні друзі їздавна.
Повставали ми раненько —
Вїтай, школо, нас нова!

Вїдкривай широко дверї,
І в майбутнє нас веди!
Ми тебе усї чекаєм.
Боже, нас благослови!

Ми — потїха наших рїдних
На далекїй чужинї.
Здобуваєм тут освїту,
Українськї малюки.

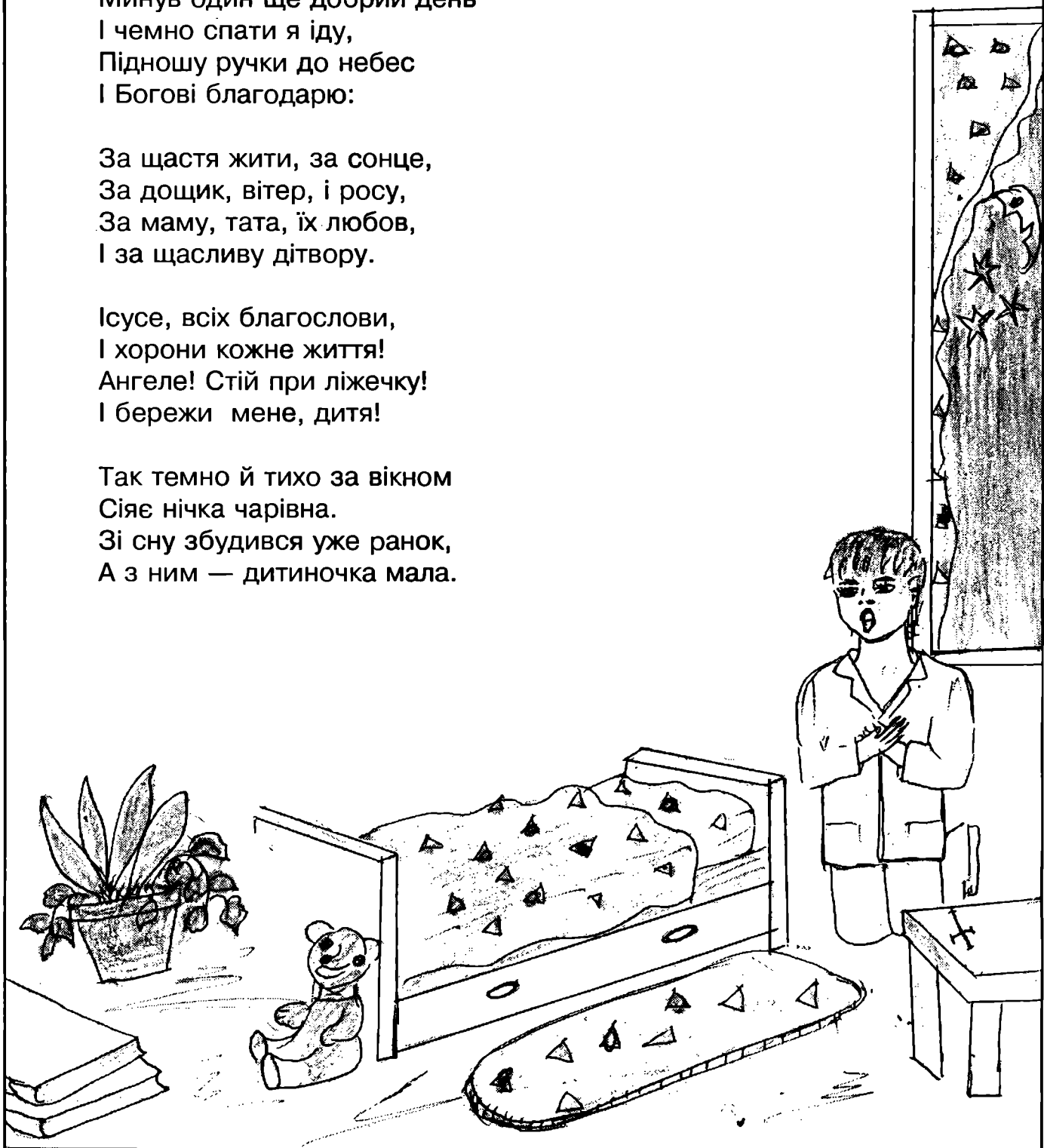
ПЕРЕД СНОМ

Минув один ще добрий день
І чемно спати я іду,
Підношу ручки до небес
І Богові благодарю:

За щастя жити, за сонце,
За дощик, вітер, і росу,
За маму, тата, їх любов,
І за щасливу дітвору.

Ісусе, всіх благослови,
І хорони кожне життя!
Ангеле! Стій при ліжечку!
І бережи мене, дитя!

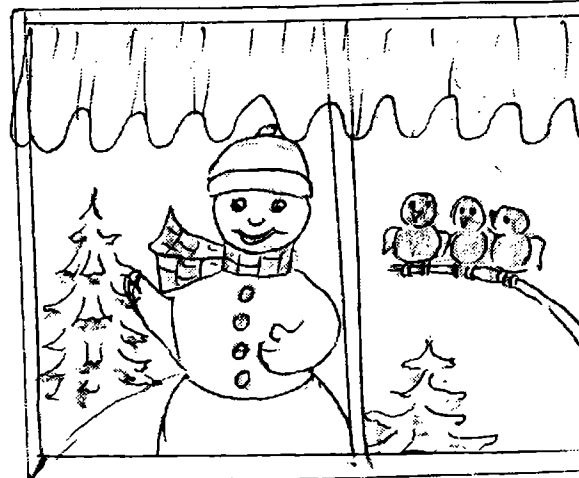
Так темно й тихо за вікном
Сіяє нічка чарівна.
Зі сну збудився уже ранок,
А з ним — дитиночка мала.

БАЛ В САДОЧКУ

У нашому садочку —
Врочистий нині бал:
До нас завітав здалека
Щедрий отець Миколай.

Велика радість між нами, —
Тішиться дівтора мала.
Снігова Баба заглядає,
Дітей звеселя.

У куточку танцюють
Ведмедики, ляльки.
Біля пишної ялинки —
Дівчатка й хлопчаки.

І колядують діти,
Бо скоро свята йдуть.
Колядники з вертепом —
Скільки утіхи тут.

Любі, милі діти,
Поводьтеся чемно завжди!
Хай в вашому садочку
Прибувають радісні дні.

Казок смішних, цікавих,
Сповнення рожевих мрій,
Щоб цей бал у садочку
Приснивсь колись усім.

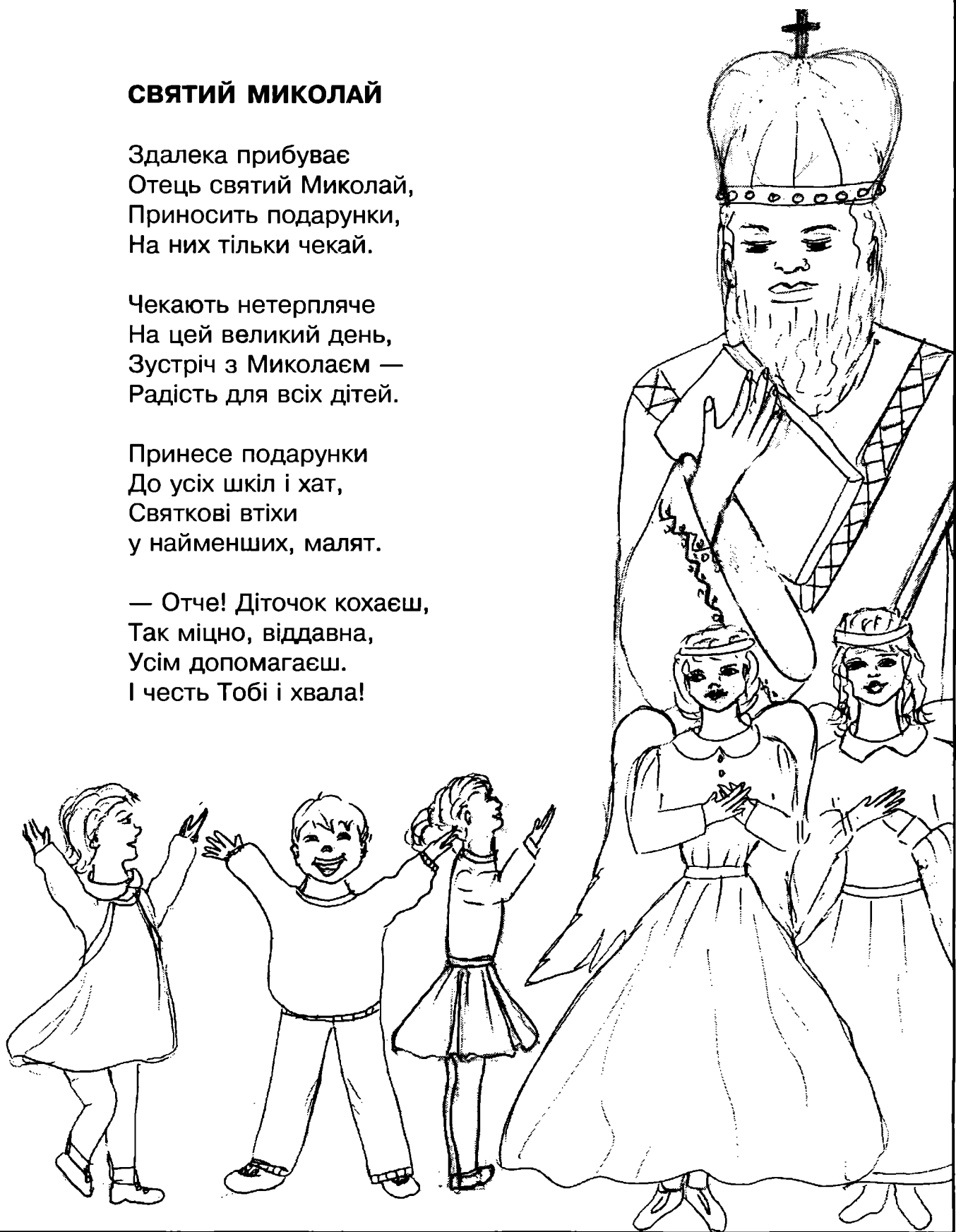
СВЯТИЙ МИКОЛАЙ

Здалека прибуває
Отець святий Миколай,
Приносить подарунки,
На них тільки чекай.

Чекають нетерпляче
На цей великий день,
Зустріч з Миколаєм —
Радість для всіх дітей.

Принесе подарунки
До усіх шкіл і хат,
Святкові втіхи
у найменших, малят.

— Отче! Діточок кохаєш,
Так міцно, віддавна,
Усім допомагаєш.
І честь Тобі і хвала!

А ЧАС БІЖИТЬ

Біжить, минає і мій час.
І я вітаю третій клас.
Милих Учителів,
Дітей — приятелів:
Максима-проводира.
Микольчика, Кароліну, Данила,
Єлізавету, Олю, Лесю,
Наталю, Анну і Катрусю.
Нестора, Любу, Павлика,
Христю, Ореста, Данилка.
Михася, Матейка, Уляну
Ларису, Патрика, Оксану.
Та багато інших друзів моїх.

Бажаю успіхів у школі,
Та всяких радощів доволі.

ШКОЛА, УЧИТЕЛІ, ДРУЗИ

Наближаються вакації,
Відпочинку час.
Школо наша "Софіє",
До вересня чекай нас.

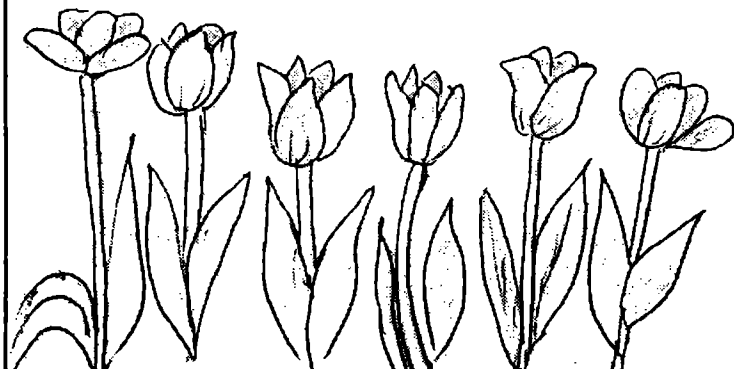
Ми, наймолодші діти,
На нашому концерті
Улюбленим учителям
Співали пісеньки.

Що квіти розкривають
Чар пелюсток своїх,
А весна розбудила
Їжаків, ведмедів.

Гуляють так весело
Із жабками лелеки,
Пташки всім сповіщають:
Весна прийшла здалека!

А діти в передшкіллі
Заучили через рік.
Писати і складати
Всі букви у рядок.

За все подяка щира
Нашим Учителям.
Від діточок маленьких.
Дарунок — квіточка.

ПОДЯКА

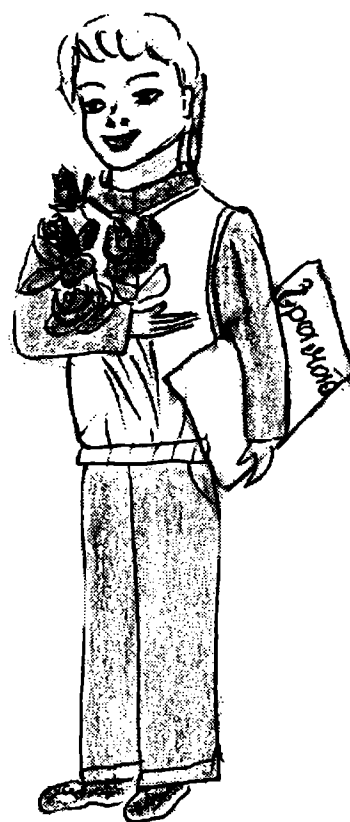
Всміхається літо
І чарує нас.
Я прийшов у садочок
Вже останній раз.

Прощай же передшкілля,
І так любі вчителі,
Залишу вас у серденьку,
У пам'яті моїй.

За ваші старання,
Терпеливість, любов —
Сердечна подяка.
Ми зустрінемося знов.

Вам щастя бажаю,
Та сонця в душі.
Так міцно кохаю
Вас, дорогі вчителі.

До першої кляси
У вересні йду.
Моє ж передшкілля
У серці збережу.

СОНЕЧКО ЗОЛОТЕ

Сонечко, сонце
З-за хмар виглядає.
І в моє серденько
Промінь посилає.

Бачу я сонце
І в очах у мами,
Коли ми разом
Мандруєм з піснями.

На устах у тата
Сонечко блукає,
Коли він зі мною
Казочку читає.

І у бабці сонце
Золоте я бачу,
Коли добре вчуся,
Бавлюсь і не плачу.

ПОБАЖАННЯ ДЛЯ СЕМЕНКА

Барвистий червень квітами чарує,
Ангелів пісня з небес струменить.
Розцвіли білі лілеї пахучі,
І душа Семенка цвіте, гомонить.
Ти в чистім, невиннім серденьку
Гостиш самого Ісуса Христа.
Прийшов до тебе Всевишній:
Безмірно кохає кожне дитя.
Нехай тобі завжди відкриває
Брами до Свого раю. Входи!
Стереже, хоронить і спомагає,
Пригортає в раменах Своїх.
Бажаємо успіхів, здоров'я,
Нехай доріжки з Богом ведуть!
Прекрасний день свого Причастя
В пам'яті збережи! Не забудь!

ПОДЯКА ВІД СЕМЕНКА

До першого причастя
Ступав я з друзями разом:
У наших відкритих серденьках
Замешкав Спаситель Христос.
Моя душа співає,
Я - ангел малий.
Зостань, Ісусе, зі мною,
За руку провадь, стережи.

Будь, Христе, дороговказом
Через усе життя моє!
Даю Тобі серце,
Щоби кохало Тебе.
Ісус дітей шукає
Й до мене завітав.
Тішиться, радіє,
Що я Його обрав.

Дякую найбільше
Коханим батькам моїм,
Що ведуть мене до Бога,
За усі щасливі мої дні.
Для Пані учительки подяка:
За навчання релігії й тепло.
Прагну, щоб її праця зацвіла
В душі засіяним зерном.

ДІТИ — ЛЮБОВІ КВІТИ

ДИТЯЧЕ СВЯТО

Дитяче свято —
Врочистий день.
Для всіх народів,
Для всіх дітей.

Кругом по світі
Цвітуть любові квіти —
Батьків майбутнє.
Скарби землі.

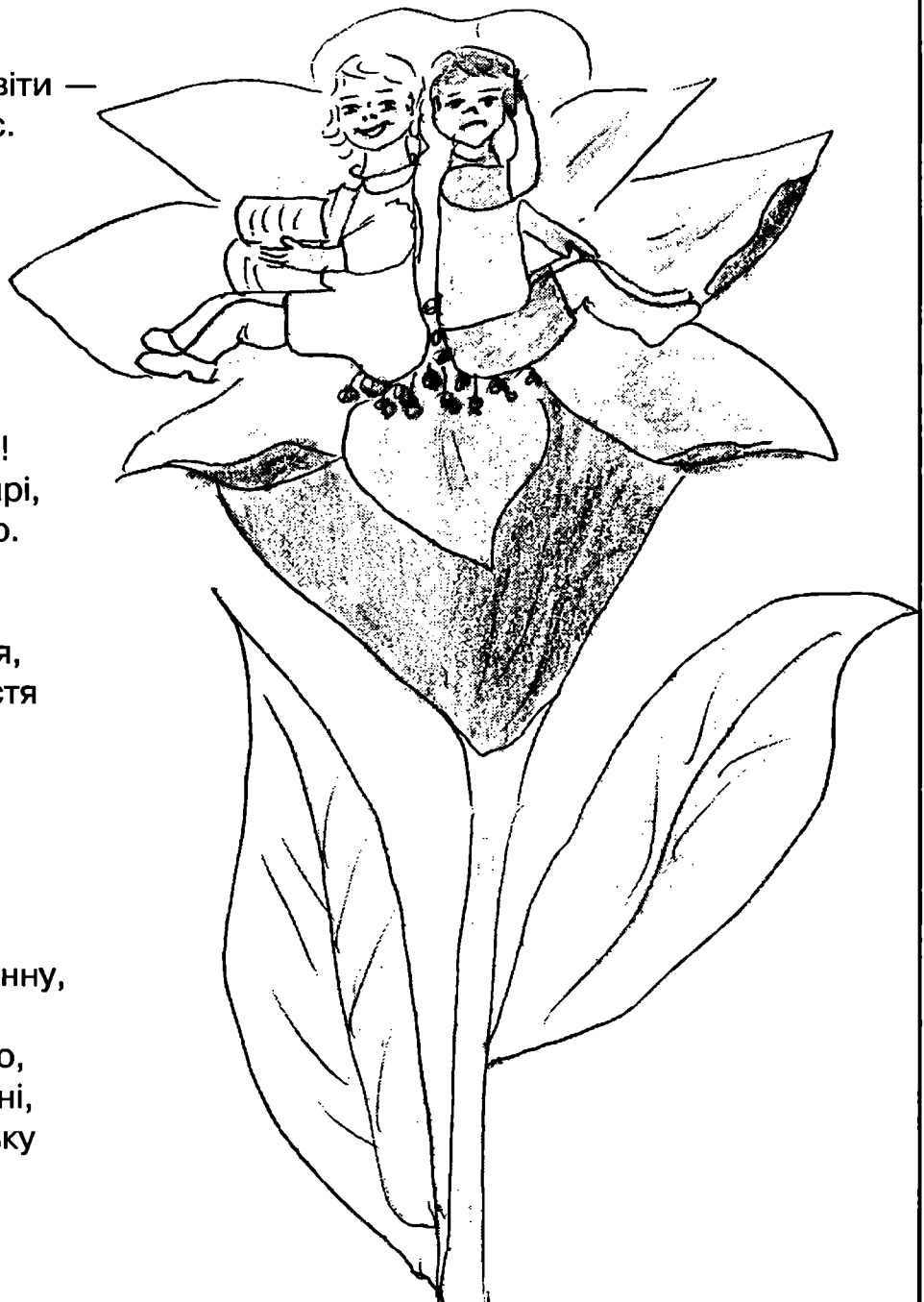
А доля дитяча,
Їх життя і щастя
Є у дорослих,
Чутливих руках.

Любіть усіх дітей!
Хай ростуть у мирі,
Веселяться щиро.
У школу ідуть.

Від голоду й горя,
Загрози й нещастя
Малят бережіть.
До серця туліть.

* * *

Велика подяка
Таткові, матусі
За працю неустанну,
За щасливі дні.
За блакитне небо,
За щастя в родині,
За мову українську
І затишний дім.

ПРАВО НА ЖИТТЯ

Чорний Чорнобиль —
Велика загроза
Для беззахисних,
Невинних дітей.
Краса природи
Вся завмерла,
Не защебече
Більше соловей...

Може дітей
Палка молитва
До Бога в небо
Долетить:
У річці попливе
Кришталева водиця,
Оживе наш
Край дорогий.

Щоб радість
Повернулась,
І право на життя.
Трагедій більш не було,
Сміялась дівчора.

ДІТИ — ЛЮБОВІ КВІТИ

Називаюся Христинка:
До свого садочка йду,
Мови рідної навчаюсь,
Милич друзів пізнаю.
Маю я малу сестричку —
Не буду в житті одна.
Міцно я її кохаю,
А мене — вона.

Троє дітей батьки мають:
Матейка, Адріанку, Миколу.
Разом весело гуляють,
Люблять Церкву, свою школу.
Матейко вірші читає.
Гарно співає дівча,
А Микольчик? Він заграє!
Гей! Га! Всі танцюють —
гопака!

Звуть мене Ігор, Ігорчик:
До Канади я прибув.
Кажуть: гарний хлопчик,
Та й чемним завжди будь.
Я стараюсь, як можу,
Все пізнати найскоріш —
Школу, друзів і три мови.
Справді, я багато вчусь.

Мене Ігорем назвали:
До садочка ходжу сам.
А коли я був маленький,
В катехизм щодня дививсь.
Маю братчика малого,
Ромчик (ім'я я обрав).
І біжу скоро до нього,
Він чекає. Засміявсь!

Пізнайте ви цих хлопців:
Максима і Микольчика,
Науку здобувають,
В краю кленового листка.
Максим — і танцюрист,
І спортовець рівночас.
Брат йде йому слідом,
Успіхи у них весь час.

Радості бажаю: Олі,
І Наталі, й Нестору.
Добрих успіхів у школі.
Сонця в серденьку.
Намалює брат сестер.
Оля їсти всім подасть,
А Наталя, ця тра-ля-ля,
Казочку розкаже нам.

Аннуса і мала Катруся
Бабцю просили так:
До нас скоро приїжджайте!
Ми чекаємо на Вас.
Бабуня дівчат кохає.
Мов на крилах тут летить,
Бо гаряче серце має.
Радісно їм разом жить.

Квітуче літо скотилось за
обрій.
Осінній день кольорами манив.
В родині безмежна втіха:
Данилко на світ появивсь.
— Вітай в сім'ї, малий козаче!
Ти для нас — як цілий світ.
Місце для тебе — в серцях і у
хаті.
Розквітай нам, прегарний цвіт.

В травні трави зеленіли,
Квіти сіяла весна.
В сім'ї радісна хвилина:
Лідія на світ прийшла.
Синьоока чарівничка.
Не була довго сама,
Бо сестричка появилась —
Швидконога Аннуса.

Давидка чекає вже школа,
А він чекає на брата весь час:
— Прийди! Я тебе міцно вже
кохаю,
І все для тебе, братчику,
віддам.

І мале хлоп'я Сельвадоре
Знає, що братчик прийде до
них.
Свято батьків, дідусів —
велике,
А діти — надія, майбутнє
завжди.

В Адріанка день уродин.
Це — прекрасний, в травні,
день.
Милі, теплі побажання
Від дорослих і дітей.

Ти, Михальчику, зайчатко,
Вже кінчаєш третій рік.
Цими кроками несміло
Йдеш у свій дитячий вік.

Будь щасливий, Андрійко,
Рости на втіху своїм батькам.
Нехай твоя доля, як зірка сіяє,
Торкається неба високих брам.

Маріянна — здібна артистка:
Зі співу й танцю дає концерт.
Брат Михальчик їй помагає,
Росте артистів блискучий дует.

Чудові діточки розумні —
Борис та сестричка його.
Коли до нас завітають —
Радість несеться. Ого-го!
— До знань ідіть, любі діти!
Нехай за руку Господь вас
веде.
Будьте завжди такі добрі,
В душах грає вам, цвіте.

Назвали нас Максим й Орест
Ми — щасливі хлопчаки.
Крім науки в школі,
Вчимося танцю залюбки.

Павлик м'ячик підкидає,
Оксана — в хороводі йде,
І малесенька сестричка
Сама скоро підросте.

Давидко — старший братик,
Картини гарно сам малює.
А Ігорчик — усміхнений,
До тих образків позує.

Росте "гуцулка" Ксеня
З очима — льоном цвіт.
Своїм співом звеселяє,
Мов соловей по весні.

Надійка я,— значить надія.
На всі щасливі мої дні.
Батьків я сонечко і мрія,
Хай прямо нам ведуть шляхи.

Ми щасливі близнюки,
Нас не відрізняють.
Двом цікаво жити у світі, —
Пригоди чекають.

Данилкова сестричка
Коли до передшкілля іде,
Братчик нею опікується,
На проби танцю її веде.

Хлопчик — маленький
народився.
Тайну хрещення прийняв.
Старший братчик — Данилко
Ім'я Захарчик йому обрав.

Софійка з мамою малюють
картини
Стане маляркою — це ґарант
І любить теж пісні співати
Як тато — музикант.

...

Любі діти, дорогенькі,
З українських всіх родин.
Рідну мову, та звичаї
Збережіть в серці своїм!

ПОДАРУЙ МЕНІ ДЕНЬ

Кохай мене прошу
Добра людино
Учи любови
Чутливих слів
Навчи прощати
І помагати
Давати щастя
Як Бог велів
Учи покори
Миру і згоди
Ділитись хлібом
Добром всяким
Скажи що дитина
Це мрія, майбутнє
Спокійна старість
Затишний дім
Я тебе прошу
Добра людино
Чесну дорогу
Вкажи мені!
Не вчи красти
Ошукувати
Природу нищити
І бути злим
Не вчи неправди
Вбивства ненависті
Людино добра
Взірцем будь мені!

* * *

В кожній країні, в цілому світі
В щастю зростати мріють всі діти
Час на науку, час на забаву
Жити гідно, іти все прямо

Мати хліб в хаті, воду в криниці
Небо блакитне і радість в зірниці
Рясний дощик, зелень і квіти
Чисте повітря, лагідні вітри

А так багато дітей в неволі:
Голодних, хворих, без щастя, долі
Вбивства, агресію, заздрість в очах
Бачуть не тільки в жахливих снах

Для себе просять про один день
Спокою, миру, щирих пісень
Щоб співом наповнити душі, серця
Краплину щастя даруй для життя

В ПАРКУ

Місцем забав, відпочинку
Є зелений, тихий парк.
Старші, молодь і малята,
Як приємно бачить вас.

На гойданках і в басейні
Вже від ранку чути крик.
Ось стрибають вже малята,
Там несеться стукіт ніг.

Старші хлопці м'яч ганяють,
До вподоби бігти їм.
А дівчаток пісні в'яжуть,
І скакалок швидкий ритм.

Парк зелений, парк гостинний —
Тут мозаїка з діточок.
Заберуть в своє майбутнє
І дозвілля, і товаришок.

ЗЕМЛЯ ІНДІЯН

Там, у білій річці,
Сонце спочиває.
Шумить водоспад,
По каменях грає.

Там голос наймолодших
Ховається в травах,
Чарівний куточок —
Для дітей забава.

Старий пан приходить,
Волосся в косу заплів.
Сам до себе говорить.
В далині блукає зір.

Він у серці згадує
Предків тих давніх,
Які тут бували,
На землі своїй.

Індіанина тугу,
Клич душі сумний,
Несе десь далеко
Вітер — друг старий.

НА ГОЙДАЛЦІ

Сиджу собі
на гойдалці,
та високо
я здіймаюсь.
І раз, і два
попід хмари
Возношусь
Та злітаю.

Закриваю очі свої,
Наче з переляку.
Лечу з вітром
понад містом,
і понад деревами.
А діточки
стоять гуртом,
Махають руками.

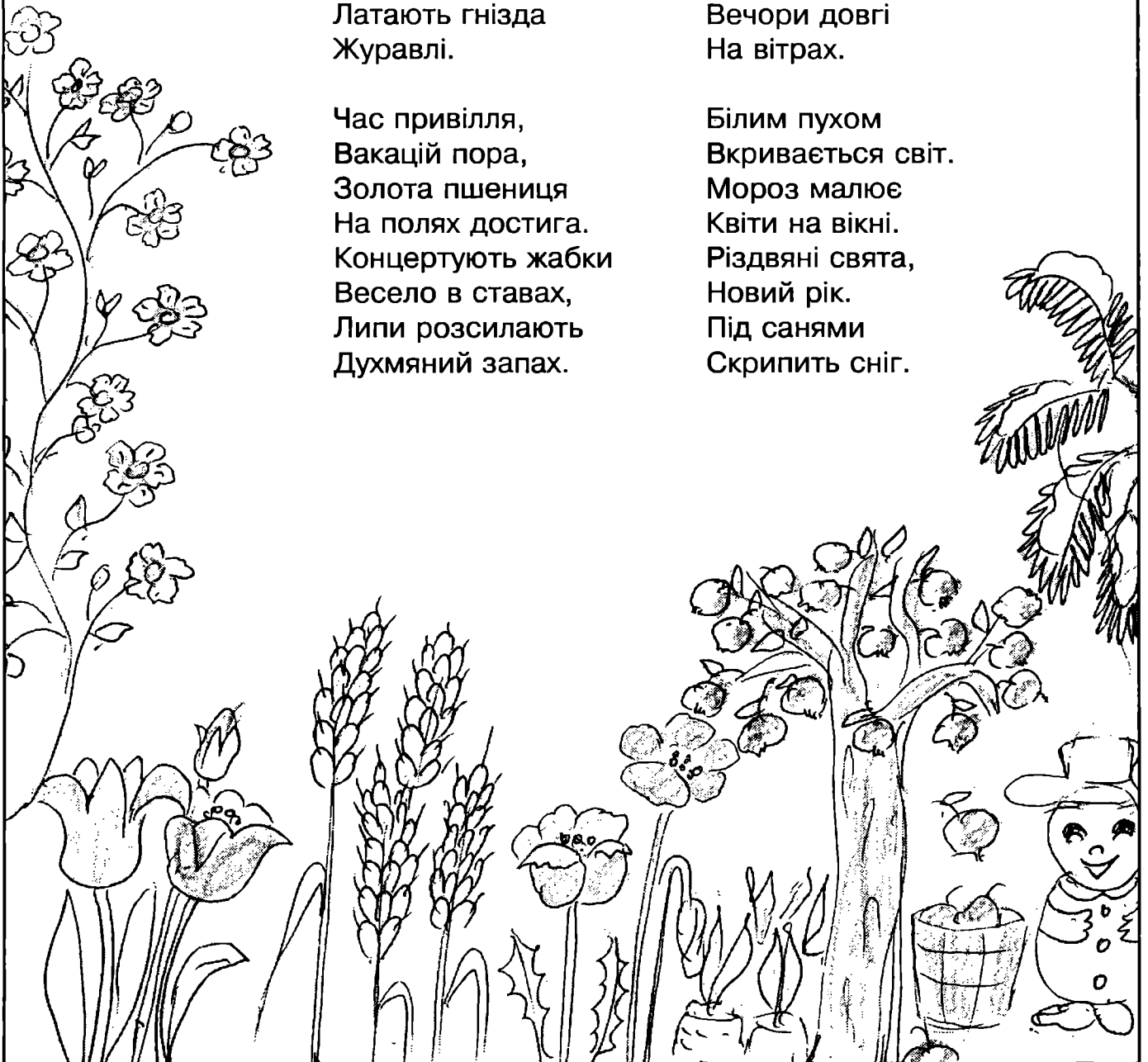
ПОРИ РОКУ

Бує природа,
Зі сну устає.
Прилітає пташка,
Комашка живе.
Метелики в квітах,
Трава — на лузі.
Латають гнізда
Журавлі.

Час привілля,
Вакацій пора,
Золота пшениця
На полях достига.
Концертують жабки
Весело в ставах,
Липи розсилають
Духмяний запах.

З пожовклим листям
Опадає сум,
Дощик на шибках
Грає ноктюрн.
Достигають яблука,
Сливи в садах,
Вечори довгі
На вітрах.

Білим пухом
Вкривається світ.
Мороз малює
Квіти на вікні.
Різдвяні свята,
Новий рік.
Під саями
Скрипить сніг.

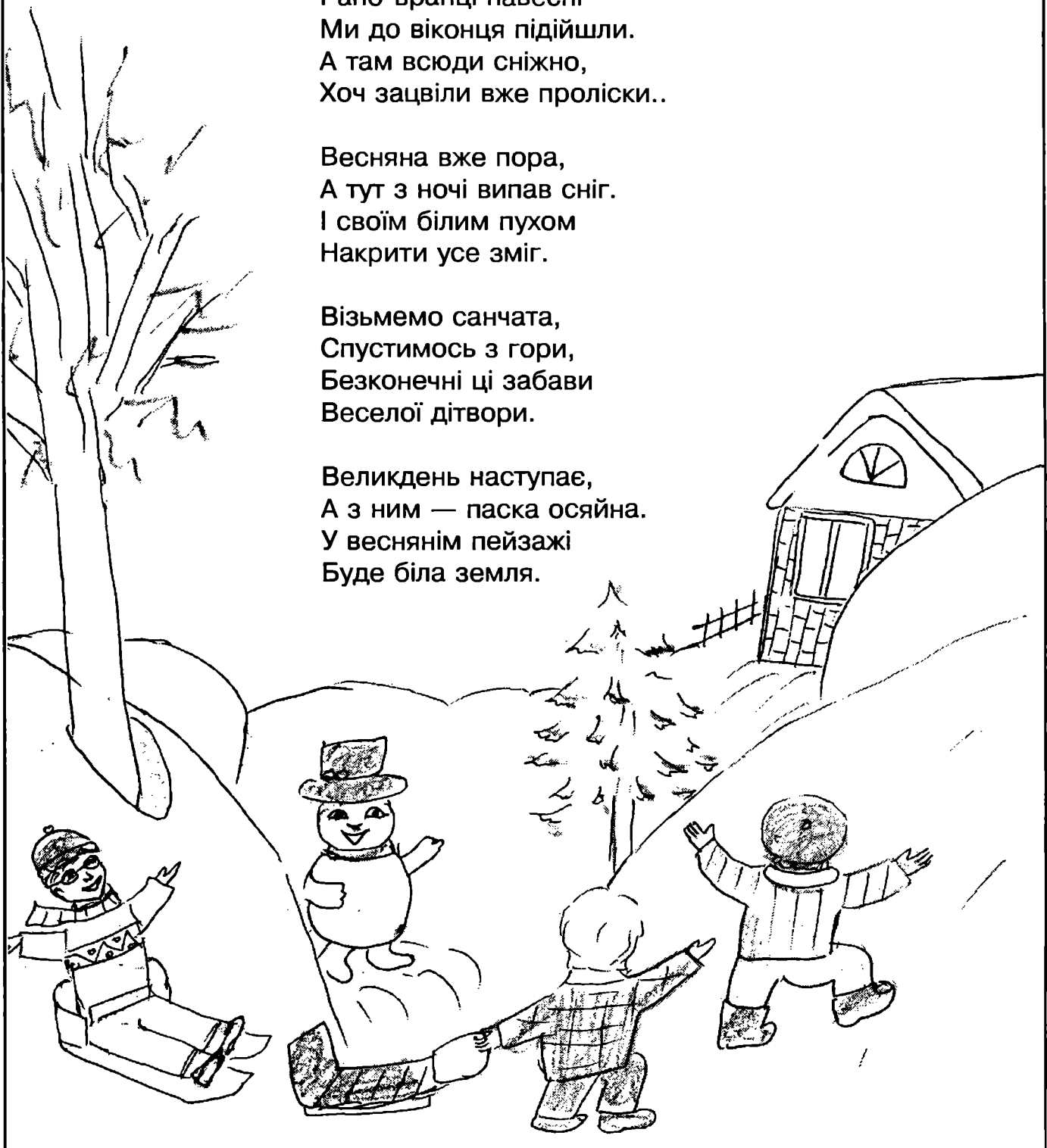
ВЕСНЯНИЙ СНІГ

Рано-вранці навесні
Ми до віконця підійшли.
А там всюди сніжно,
Хоч зацвіли вже проліски..

Весняна вже пора,
А тут з ночі випав сніг.
І своїм білим пухом
Накрити усе зміг.

Візьмемо санчата,
Спустимось з гори,
Безконечні ці забави
Веселої дівтори.

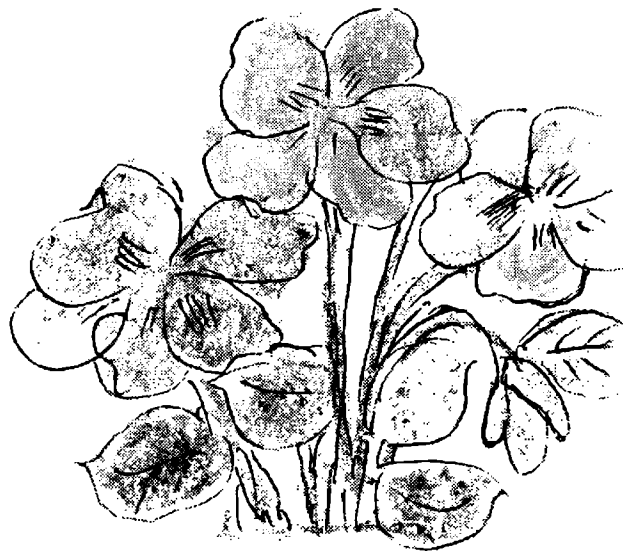
Великдень наступає,
А з ним — паска осяйна.
У веснянім пейзажі
Буде біла земля.

КВІТИ БРАТКИ

Кольорові квіти-братки
Зацвітають по весні.
Їх оксамит серед грядки
Сяє, наче сонце в вишині.

Тих квіток предивна врода,
Кожен колір на лице.
Як води дві краплі схожі,
Чарами ваблять літо все.

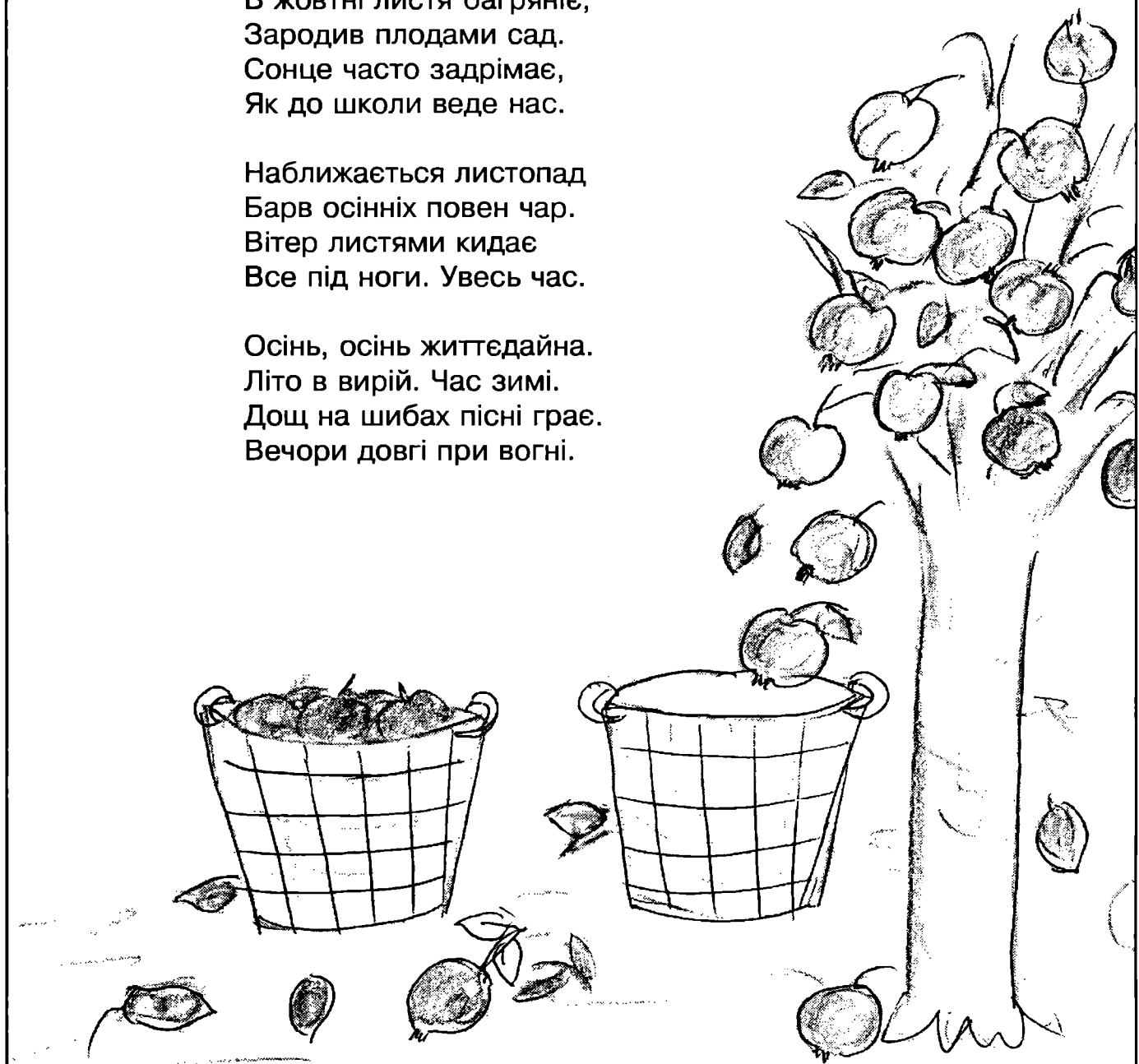
ОСІННІ ЩЕДРОТИ

Вересень спустився з хмари,
Запрошує діточок —
Спішіть вчитися до школи
Без намови. Ось дзвінок.

В жовтні листя багряніє,
Зародив плодами сад.
Сонце часто задрімає,
Як до школи веде нас.

Наближається листопад
Барв осінніх повен чар.
Вітер листями кидає
Все під ноги. Увесь час.

Осінь, осінь життєдайна.
Літо в вирій. Час зими.
Дощ на шибках пісні грає.
Вечори довгі при вогні.

ГОРІШКИ

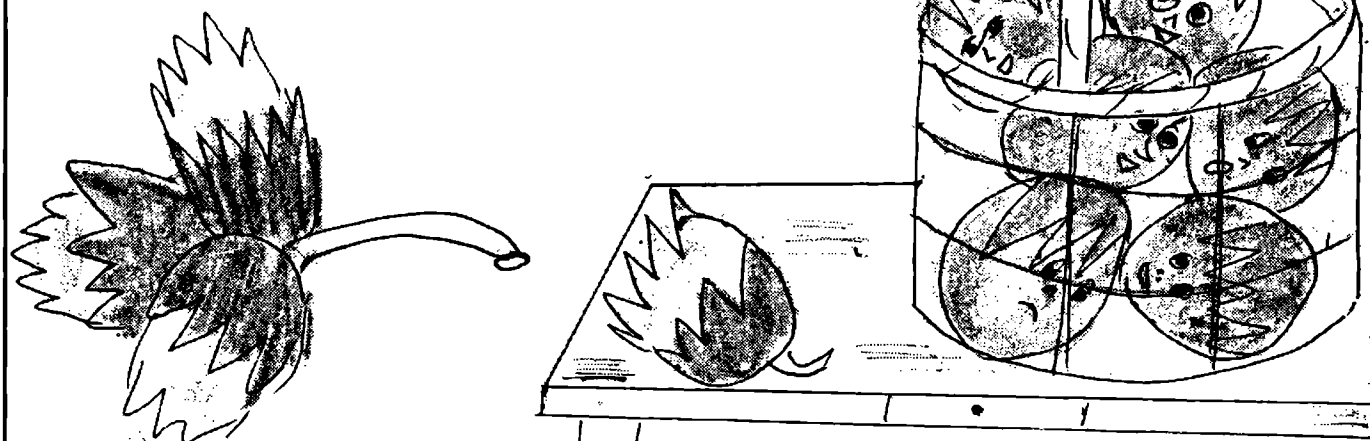
В кошику лежать горішки.
В них — ні ручки, ані ніжки.
Сумно їм весь час лежати.
А так хочеться гуляти!

І задумалось горішку
— Сам зроблю собі я ніжки!
Буду я тоді гуляти!
Буду я тоді стрибати!

— Ти, горішку, чемно спи,
Бо покотишся згори!
Ти ж без ніг — тобі ніяк
Повернутися до нас.

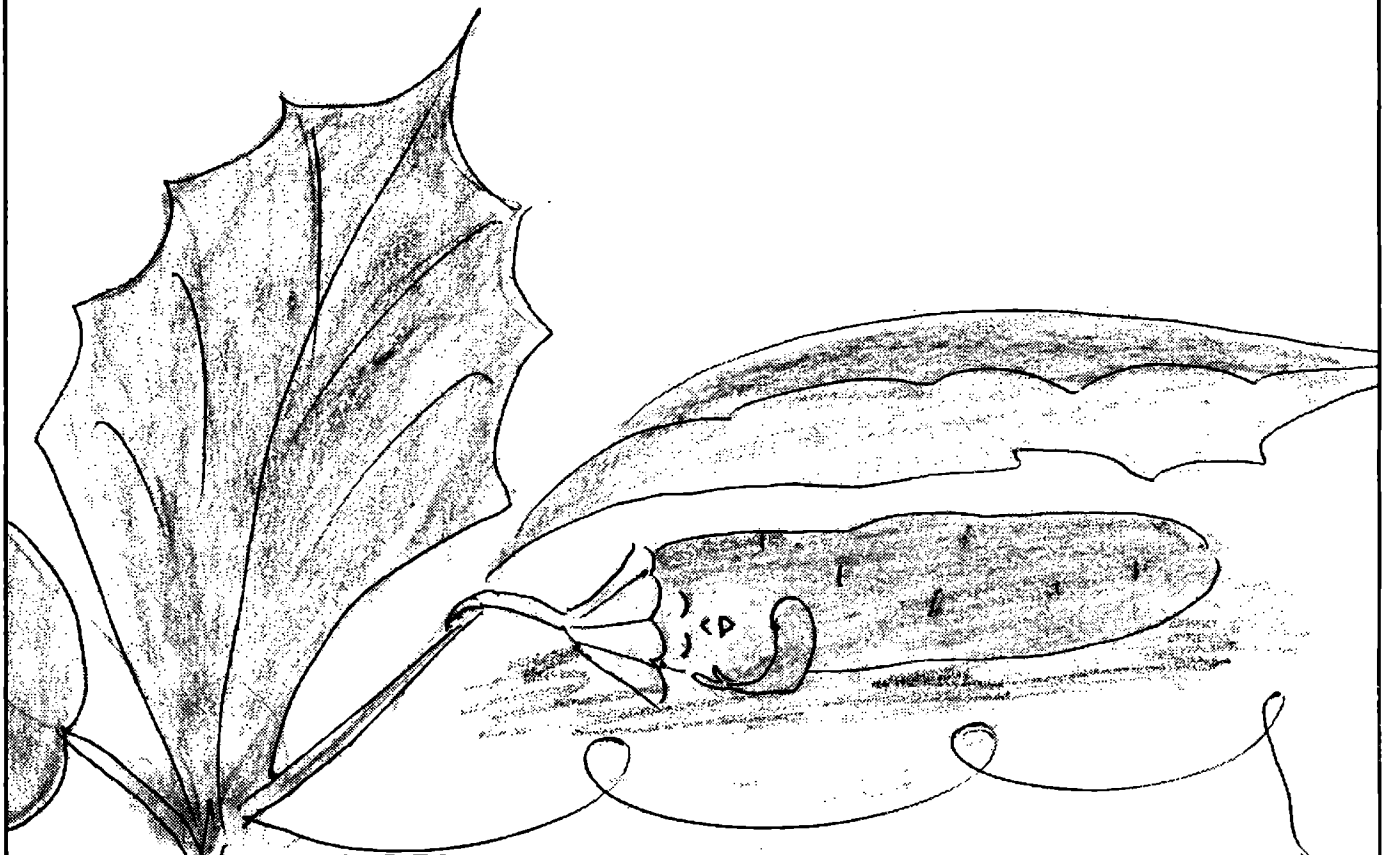
"Добре", каже він, "тоді
Зроблю крилонька собі!
Буду ними я літати,
Красу світу подивляти!"

Та й ці мрії не збулися...
І горішок зажурився.
— Ти, горішку, не журись:
Тішся тим, з чим народивсь.

ОГІРОК

Малий зелений огірок,
З квіток зробив собі вінок.
Сховався раптом під листком,
Щоб не зірвав його нікто.
І цілу нічку чуйно спить.
— Я ще живий! — у сні марить.
А ранком тішиться: "Як я підріс!
Який у мене довгий ніс!"

В ГОРОДІ

Літо добігло до межі.
Прийшла осінь золота,
Що врешті нам скаже
Городина. Ось тут уся.

Дві цукіні величезні
Через нічку підросли.
Пробудились, здивувались:
— Та невже ж це ми?

В гарних шатах кукурудза
Посмішки сусідам шле,
Її посестри в салоні
Чешуть волоссячко своє.

Три соняшники високі
На отих струнких ногах,
Заглядають на сонце,
Танцюють на вітрах.

Будиться часник, цибуля
Й кріп прокинувся зі сну.
Запах з городу несеться,
Виганяє зайду всю.

Буряк, морква і петрушка
Сидять в земляних хатках.
Тіснота усіх єднає,
Усміх блука на устах.

Біб, квасоля і горошок,
Коли висушли зовсім,
Відчинили хатні двері
В кошичок вкотились. В дім.

Помідори апетитні,
Як багато на кущах.
Раптом в сонячних проміннях
Зчервоніли усі враз.

А де ж огірків громада?
Під листки сховалися.
Їх зелені гарнітурки
Не пожовкнуть від сонця.

Притоптав в город їжак,
Пільна мишка, чорний кріт
І ропуха, й слимачок,
Чути гамір, стук і сміх.

Зажурилась городина:
— Як закінчиться цей день?
— Не лякайтесь, — каже мишка,
Ми закінчили бенкет.

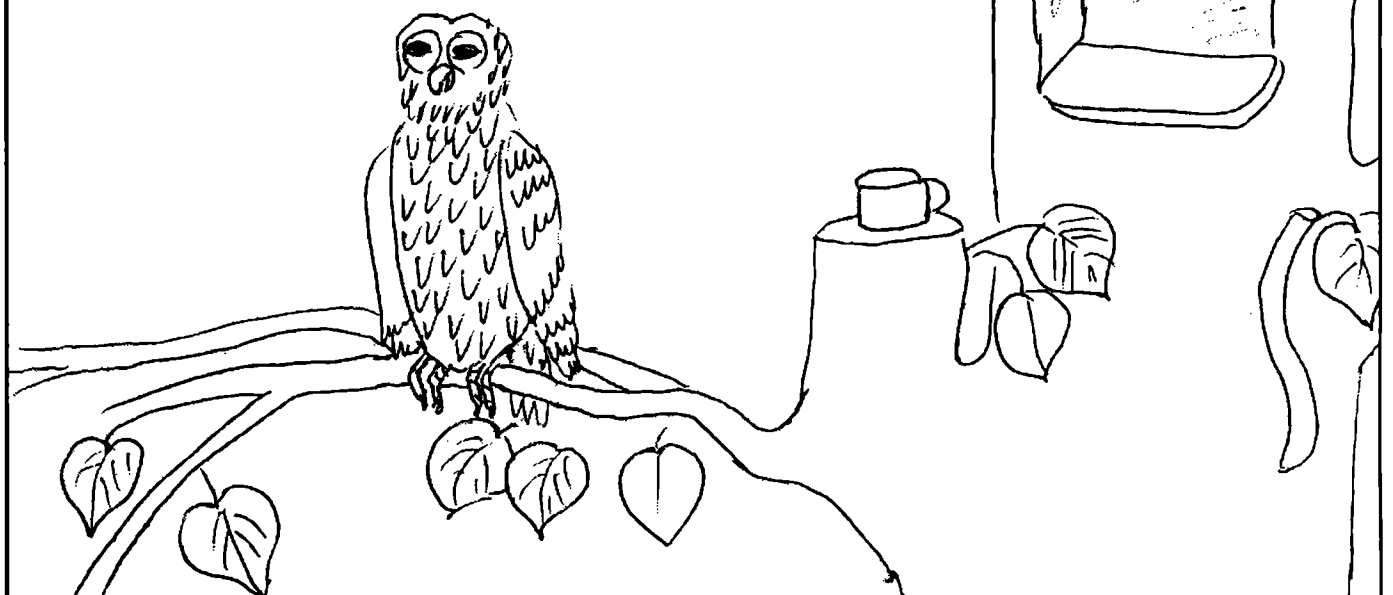

СОВА ЗІ СОСНОВА

Одна сова зі Соснова
На липі мала свій дім.
Всіх людей вона пізнала
І так віщувала їм.

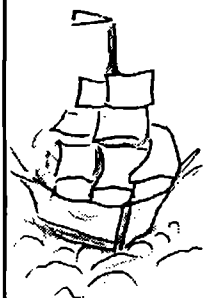
Кому стелиться дорога,
Де дитя прийде на світ.
Вечорами сповіщала,
Чий найдовший буде вік.

Знана сово, будь ласкава!
Вістки милі всім неси!
Щоб у кожній тут родині
Цвіло щастя й мир завжди.

БІЛЯ ОЗЕРА

Біля озера
Хатка мала
Посеред інших
Розмаїтих хат
Лиш одинока
Щаслива така
Моргає до сонця
Сміється весь час
Тут усе казкове
Хлопчик — телесик
Мама — королева
Золоті рибки
І кіт в чобітках
Дерева, квіти
Пляж і затока
На кораблі
Пан капітан
Несуть його хвилі
По лагідних водах
Він відпливає
В безкрайню даль
Коли затужить
Повернеться
У цей казковий
Чудесний рай

В МИНУЛЕ

Дивлюсь на стару фотографію,
Фотографію з далекого краю,
На всміхнені обличчя дітей.
Думками в минуле повертаю.

Де занесла вас доля?
Куди ведуть шляхи?
Згадую кожного голос —
Вже ви, мабуть, піросли?

Там були й дорослі друзі.
До Вас летить думка оця.
За теплі хвилини щастя —
Палка подяка моя.

Вам, мої милі, вітання
Хай вітер і сонце несе!
Святкові щирі побажання —
Щоб щастило понад усе.

ЗМІСТ

Вступне слово	3
Діточкам	4
Кольорові олівці.....	5
ЗВІРЯТА, ПТАХИ, СЛИМАКИ, ЧЕРЕПАХИ.....	7
Лелека з далека	8
Чорнокриллі ластівки.....	9
Під вербами.....	10
Гуси	11
Відважна жабка	12
Курочки і хробачок.....	13
Їжак.....	14
Музичні звірята	15
Кардинал і горобці.....	16
Черепахи	17
Коник-стрибунець і сонечко	18
Птах-мандрівник	19
Черв'ячок-землячок	20
Змагання слимачків	21
Дві пташки на дорозі	22
Лінивий котик	23
Хом'ячок	24
Атлас грибів.....	25
Папуги в клітці	26
День народження.....	27

Кроти.....	28
Слон-тон.....	29
Легідні верблюди.....	30
Висока жирафа.....	31
Зайчикова пригода.....	32
Звірята та їх король.....	33
Стара сосна.....	36
Друзі в парку.....	37
Сова до праці готова.....	39
Сафарі.....	40
Серна Аннусі.....	41
Опікунка звірят.....	42

А ЧАС БІЖИТЬ43

Усмішка дитини.....	44
Мале серденько.....	45
Хлопчик.....	46
День хрещення.....	47
Дитяча молитва.....	48
Подарунок.....	49
Радість і смуток.....	50
Перші роки.....	51
Дитячі мрії.....	52
Прошу на сцену.....	53
Прогулянка.....	54
У вересні до школи.....	55
Моє пердшкілля.....	56
Перед сном.....	57

Бал в садочку	58
Святий Миколай	59
Школа, учителі, друзі.....	60
Подяка	61
Сонечко золоте.....	62
Побажання для Семенка.....	63
Подяка від Семенка	63
А час біжить.....	64
ДІТИ — ЛЮБОВІ КВІТИ.....	65
Дитяче свято	66
Право на життя.....	67
Діти — любові квіти	68
Подаруй мені день.....	71
<i>В кожній країні.....</i>	<i>72</i>
В парку	73
Земля Індіан	74
На гойдалці.....	75
Пори року	76
Весняний сніг	77
Квіти-братки	78
Осінні щедроти	79
Горішки.....	80
Огірок	81
В городі	82
Сова зі Соснова.....	83
Біля озера.....	84
В минуле	85

